

Rojs Harisons

Padomi kristīgai ģimenei

Copyright © 1986, 2020 Child Evangelism Fellowship of Europe

All rights reserved

Tulkojums © 2020 Bērnu kristīgās izglītības apvienība

Visas tiesības aizsargātas

Materiālus atļauts kopēt vienīgi personīgiem, bezpeļņas un nekomerciāliem nolūkiem. Sīkāka informācija www.teachkids.eu/lv

Rojs un Ruta Harisoni uzauga Ziemeļīrijā, kur sāka ticēt Jēzum Kristum. 1966. gada septembrī viņi kļuva par Child Evangelism Fellowship (CEF) darbiniekiem, vispirms kalpojot kā misionāri Francijā, vēlāk kā Eiropas CEF direktori Šveicē 20 gadu garumā. No 1993. līdz 2010. gadam viņi bija Eiropas reģionālie direktori. Nododot atbildību par darbu Eiropā darba turpinātājam, Rojs un Ruta kļuva par Ziemeļrietumu Eiropas direktoriem vienpadsmit valstīs līdz 2018. gada beigām.

Viņiem ir četri bērni, kuri ir precējušies un dzīvo netālu no Parīzes. Rojam un Rutai ir 11 mazbērni. Uzkrātā pieredze, kalpojot Dievam savās mājās un ārpus tām, tiek nodota tālāk, stāstot, ko Bībele māca par ģimeni un kā to praktiski pielietot ikdienas dzīvē.

Rojs Harisons: „Es nepiedāvāju maģisku formulu, kas uzreiz nodrošinās panākumus, bet gan principus un vadlīnijas, ko – tāda ir mana pārlicība – Dievs lietos, lai vēl vairāk kristīgu vecāku saņemtu vadību, kā iegūt vislielāko prieku savā ģimenes dzīvē – kopā slavējot Dievu Jēzus Kristus vārdā.”

Saturs

Ievads	3
1. Dieva Vārds kristīgiem vecākiem	4
2. Padomi kopīgai slavēšanai ģimenē	11
3. Kristocentriskas attiecības ģimenē	18
4. Kā runāt par glābšanu	23
5. Padomdošana bērnam, kurš vēlas nākt pie Kristus	27
6. Ticīga bērna audzināšana	30
7. Vīra un tēva loma, sievas un mātes loma	35
8. Dieva plāns laulībai	40
Pielikums	45
Pēcvārds	50
Noderīgi materiāli	51

Ievads

Bērna audzināšana sākas līdz ar viņa nākšanu pasaulē. Pirms bērns iemācās domāt, viņš iepazīst sajūtas, attieksmes, atbildes reakcijas un ieradumus, kas vēlāk veido viņa dzīvi un personību. Dievs mums, kristīgiem vecākiem, devis brīnišķīgu privilēģiju un uzticējis atbildību palīdzēt bērnam šajā laikā.

Visizcilākais Bībeles institūts pasaulē ir Tēvs un Māte, kuri saviem bērniem lasa Svētos Rakstus. Diemžēl dati liecina, ka vairāk nekā 60 % kristīgu vecāku nevelta laiku Bībeles lasīšanai un lūgšanai kopā ar saviem bērniem. Tā ir traģēdija! Kāds tur brīnums, ka draudzes ir vājas, jo draudzes garīgā dzīve nevar būt augstākā līmenī nekā draudzes locekļu garīgums. Pēdējās dienās sātans nikni uzbrūk mūsu mājām un mūsu bērniem – tiem, kuri mums tik svarīgi un dārgi kā nākamie aiz Dieva.

Bībelē ir daudz rakstu vietu, kas veltītas kristīgu vecāku atbildībai. Mums ar sievu Rutu ir četri bērni, un mēs apzināmies savus trūkumus. Mums tikpat lielā mērā vajadzīgs Dieva žēlastības brīnums, lai iepazītu un sekotu Kungam Jēzum Kristum, kā mūsu bērniem. Es ticu, ka Dievs lietos šo grāmatu, lai iedrošinātu un apmācītu jūs, kristīgie vecāki, paveikt šo Dieva uzticēto pienākumu – izaudzināt savus bērnus „*būt paklausīgiem Tam Kungam*” (Efeziešiem 6:4).

Rojs Harisons

1. Dieva Vārds kristīgiem vecākiem

Mums daudz jāmācās no Dieva Vārda par to, kāda ir Dieva griba attiecībā uz mūsu bērniem un kāds ir mūsu, kristīgu vecāku, pienākums. Šajā grāmatā nav iespējams pieminēt visas rakstu vietas par šo tēmu. Tomēr ir vērts iepazīt „Kristīgas ģimenes psalmu”, kā arī Jaunajā Derībā aprakstīto bērnu.

Psalm 127 „Psalm par celšanu”

Paļāvība uz Dievu

„Ja Tas Kungs namu neuzceļ, tad darbojas velti, kas gar to strādā. Ja Tas Kungs pilsētu neapsargā, tad velti sargs nomodā” (1. pants). Visas mūsu pūles, lai mūsu ģimene sekotu Dievam, būs nesekmīgas bez Viņa palīdzības. Jēzus sacīja: „Bez Manis jūs nenieka nespējat darīt” (Jāņa 15:5). Šis psalms māca mūs paļauties uz To Kungu, nevis uz savām spējām vai metodēm, cenšoties veidot ģimeni pēc Dieva gribas.

Atpūta no darbošanās savā spēkā

„Ir velti, ka jūs agri ceļaties un vēlu paliekat nomodā, un ēdat savu maizi ar rūpēm; saviem mīļajiem Viņš to bagāti dod miegā” (2. pants). Redzot visas jaunās ietekmes mūsdienu pasaulē, vecāki satraucas un zaudē sirdsmieru. Tas Kungs liek mums neraizēties un rast mieru Viņa gribā. Viņš ir Tas, kurš var izglābt zēnus un meitenes no jaunuma, palīdzot pieaugt paļāvībā uz Viņu.

Bērni – Dieva atlīdzība

„Lūk, bērni ir Tā Kunga dāvana, un bērnu svētība mums ir Viņa atlīdzība” (3. pants). Cik dārgu dāvanu Dievs mums devis, ļaujot kļūt par vecākiem! Bērni ir svētība. Pasaulē reizēm tiek teikts, ka bērni ir nasta; viņi var aizkavēt tevi gūt panākumus savā profesijā. Bībelē rakstīts: „Bērni ir Tā Kunga dāvana... Viņa atlīdzība” (tekstā angļu valodā – mantojums no Tā Kunga). Viņi ir Dieva dāvana mums, un mums ir privilēģija audzināt bērnus Tam Kungam.

Atbildība vadīt bērnus pareizā virzienā

„Jaunības spēkā dzemdinātie dēli ir kā bultas stipra vīra rokā” (4. pants). Cik skaistu tēlu Dievs uzbūris, pieminot bērnus! Viņš salīdzina bērnus ar prasmīga loka šāvēja raidītām bultām. Kādēļ Dievs saka, ka bērni ir kā bultas?

- *Par bultām jā rūpējas un tās jāasina.* Vecākiem labi jā rūpējas par saviem bērniem, raugoties, lai viņi būtu sagatavoti dzīves izaicinājumiem.
- *Bulta var trāpīt mērķi.* Bērni var sasniegt šo svarīgāko mērķi dzīvē – dzīvot Dievam un slavēt Viņu.
- *Bulta var nonākt tur, kur šāvējs netiek.* Jūsu bērni var būt Dievam noderīgi vietās, uz kurām jūs neejat, – skolā un kopā ar bērnu draugiem. Vēlāk viņi paši var nodibināt kristīgas ģimenes. Jums ir nozīmīga loma, piedaloties brīžos, kad viņus sūtāt kalpot Dievam.

Cik žēl, ja bērns nav pietiekami sagatavots, nav saņēmis pareizo virzību un viņa dzīvei nav lielas vērtības Dievam, kad viņš satiekas ar citiem. Mums vajadzētu lūgt, lai Dievs mums palīdz rūpēties par saviem bērniem tikpat labi, kā to darīja loka šāvējs, sagatavojot bultas, tad, kad viņi vēl mazi, apzinoties, cik nozīmīgi ir šie pirmie gadi.

Uzticīgu vecāku atalgojums

„Svētīgs ir tas vīrs, kas ar tām pildījis savu bultu maksti. Tie nepaliks kaunā, kad tiem jāsastopas vārtos ar saviem ienaidniekiem” (5. pants).

Bībelē minēts uzticīgu vecāku guvums:

- *Svētība.* Jūsu bērns (vai bērni) var sniegt jums daudz prieka un svētību, sekodami Dievam.
- *Atbalsts mūsu sludināšanai.* Ja mūsu bērni velta savu dzīvi Dievam, viņi ir kā laba liecība tiem, kuri mums uzbrūk mūsu ticības dēļ. Viņi var parādīt, cik liela ir Dieva žēlastība un ka ir vērts Viņam sekot.

Vēlreiz pārlasiet 127. psalmu un lūdziet, lai jūs kā vecāks (vecāki) varētu savā ģimenē piedzīvot šīs piecas lielās Bībeles patiesības, kuras Tas Kungs mums atklāj šajos pantos!

2. Timotejam 3:15 – Timotejs, mazs bērns

„Un ka tu no mazām dienām zini svētos rakstus, kas spēj padarīt tevi gudru pestīšanai caur ticību Kristū Jēzū” (2. Timotejam 3:15). Tās bija Timoteja māte Eunika un viņa vecmāte Loida, kas mācīja zēnam Dieva Vārdu. Bībelē 2. Timoteja 1:5 teikts, ka viņām abām bija „neliekuļota ticība”, turpretī Timoteja tēvs bija „grieķis”, kas nozīmē to, ka viņš bija pagāns.

Timotejs Svētos Rakstus dzirdēja jau no agras bērnības. Eunika un Loida mācīja viņam Dieva Vārdu, negaidot, kad Timotejs paaugsies un sasniegs sešu vai septiņu gadu vecumu. Vai vari iztēloties, kā abas sievietes lasīja bērniņam priekšā Svētos Rakstus no 5. Mozus vai no Jesajas, pārlietušās pār viņa gultiņu? Daudz jau viņš nesaprata, bet nedaudz vēlāk Dievs izmantoja šo Savas patiesības mācību, lai vestu Timoteju pie Kristus un viņš saņemtu glābšanu.

Dievs pat ierakstījis šo abu sieviešu darbu Savā Vārdā, lai vecāki (vai vecvecāki) varētu šodien sekot Eunikas un Loidas piemēram, skaidrojot Dieva Vārdu saviem bērniem mājās. To jāsāk darīt jau mazotnē. Esmu cieši pārliecināts, ka bērnam kristīgā ģimenē vispirms jāmacās par Bībeli un lūgšanu, nevis tikai jālasa pasakas vai jāskatās multiplikācijas filmas. Mūsu bērniem jāzina, kas mūsu mājās ir vissvarīgākā Persona – tas ir Jēzus.

Mārtiņš Lutērs rakstīja: „Ja Dieva valstībai jāparādās ar spēku, mums jāsāk ar bērniem un jāmaca viņus jau šūpulī.” Nepieļaujiet, ka pieaug pasaules ietekme uz jūsu bērnu! Ja mācīsiet viņam Dieva Vārdu, kā to darīja Eunika un Loida, mācot mazo Timoteju, arī jūsu bērns var sākt ticēt Jēzum Kristum. Nedrīkst pieļaut, ka bērnam nav iespējas dzirdēt vissvarīgāko vēsti viņa mūžā – Labo vēsti par Glābēju. Lai Dievs palīdz jums mācīt savu „Timoteju”!

Lasot šo pantu, uzzināsim trīs iemeslus, kādēļ tik svarīgi mācīt bērniem Svētos Rakstus jau bērnībā.

Svēto Rakstu spēks

„... zini svētos rakstus, kas spēj padarīt tevi gudru...” Patiesa gudrība nāk no Dieva Vārda. Izcilākās zināšanas ir iepazīt Dievu, un to var izdarīt, studējot Svētos Rakstus. Nav otras tādas grāmatas, kas tik lielā mērā pārveidotu cilvēka dzīvi, kā Bībele, tādēļ mums tā jāmaca bērniem.

Svēto Rakstu mērķis

„... zini svētos rakstus, kas spēj padarīt tevi gudru pestīšanai...” Svētie Raksti iedvesmoti ne tādēļ, lai sniegtu abstraktu informāciju, un tiem nav nekā kopīga ar vēstures vai ģeogrāfijas stundu. Dievs tos devis ar skaidri saprotamu mērķi – lai cilvēks saņemtu grēku piedošanu un izveidotu personīgas attiecības ar Viņu. Vai gan visā pasaulē varētu atrast cēlāku mērķi?

Svēto Rakstu centrālā Persona

„... caur ticību Kristū Jēzū.” Kristus tēma caurvij Svētos Rakstus un ir to atslēga. Viņš sacīja: „... tie ir, kas dod liecību par Mani” (Jāņa 5:39). Mēs redzam Kristu, sākot no 1. Mozus līdz Jāņa atklāsmes grāmatai. Viņš ir vienīgais ceļš pie Dieva. Kā jūsu bērns var Viņu iepazīt? Atbilde ir vienkārša – caur Svētajiem Rakstiem, un Svētais Gars viņam atklās Jēzu Kristu.

Mācīsim Svētos Rakstus saviem bērniem šo trīs iemeslu dēļ: tiem ir spēks, īpašs mērķis un to centrā ir Jēzus Kristus!

Galvenie kristīgu vecāku pienākumi

Savā Vārdā Dievs nosauc četrus galvenos kristīgu vecāku pienākumus:

- lūgt Dievu par bērniem, kurus Dievs ir devis;
- būt viņiem par labu paraugu;
- palīdzēt viņiem respektēt autoritāti, kuru Dievs devis vecākiem;
- mācīt viņus Dievā Vārdā.

Kaut arī šie pienākumi nav viegli, ar Dieva žēlastību varam tikt ar tiem galā.

Lūgšana par bērniem

Kad bērniem Jeruzālemē trūka pārtikas un viņi mira badā, Jeremija aicināja steidzami lūgt par viņiem: „*Celies, brēc naktī; ļauj izplūst jau pirmajos gaišos savai sirdij Tā Kunga priekšā kā ūdenim. Pacel savas rokas lūgšanā uz To Kungu par tavu bērnu dvēselēm, kas mirst badā visos ielas stūros*” (Raudu dziesmas 2:19). Lūgt par bērniem, kuriem šajā ļaunajā pasaulē ir vajadzīga Dzīvības maize, ir neatliekams pienākums!

Anna varēja liecināt: „*Es lūdzu pēc šī zēna, un Tas Kungs man to ir devis, ko es esmu no Viņa lūgusi*” (1. Samuēla 1:27). Viņa lūdza par Samuēlu pirms un pēc dēla dzimšanas. Ak, kaut mēs tā lūgtu par saviem bērniem kā Anna! Nereti uz mums attiecas šie vārdi: „*Jums nav, tāpēc, ka jūs nelūdzat Dievu*” (Jēkaba 4:2). Tēvs vai māte, kas esat kristieši, jūs lūdzat par saviem bērniem, bet kad pēdējoreiz aprunājāties ar savu bērnu, lai uzklausītu viņu stāstām par savām problēmām un grūtībām, un tad abi noietāties ceļos, lai lūgtu Dievu par viņu?

Sjūzenai Veslijai bija septiņpadsmit bērni – viņa bija ļoti nodarbināta, pildot mātes pienākumus. Tomēr viņa atrada laiku, lai reizi nedēļā aprunātos ar katru no saviem bērniem un lūgtu Dievu kopā ar viņu. Divi no viņas dēliem – Džons un Čārlzs – kļuva par izciliem kristiešu līderiem.

Kāds tēvs katru dienu lūdz par savu ģimeni pie auto stūres, braucot mājās no darba. Lūdzot Dievu, viņš nosauc katru vārdā, un, pārbraucis mājās, tēvs ir gatavs priecāties par savu ģimeni, jo viņš ir lūdzis Dievu par katru no mājniekiem. Varbūt tas ir labs, sekošanas cienīgs paraugs? Izmantojiet laiku ceļā no darba uz mājām, braucot pakaļ bērniem uz skolu vai iepērkoties, lai klusībā savā sirdī lūgtu Dievu par savu ģimeni!

Lūk, septiņas lūgšanu vajadzības par bērniem (līdz ar Bībeles pantiem) – viena katrai nedēļas dienai:

- Lai Dievs caur Savu Vārdu padara katru bērnu „*gudru pestīšanai caur ticību Kristū Jēzū*” (2. Timotejam 3:15).
- Lai Tas Kungs „*viņus pasargātu no ļauna*” (Jāņa 17:15).
- Lai viņi būtu „*uzticīgi*” – *uz ko var paļauties* (Salamana pamācības 20:6 – 2012.g. Bībeles tulk.).
- Lai Tas Kungs „*rādītu ceļu*” un turētu nomodā Savu aci pār viņiem (Psalmi 32:8).
- Lai viņi „*sevi pašu glabā šķīstu*” (1. Timotejam 5:22).
- Lai viņi būtu gatavi „*nodot sevi pašus par dzīvu, svētu Dievam patīkamu upuri*” (Romiešiem 12:1).
- Lai viņi visu dara „*Dievam par godu*” (1. Korintiešiem 10:31).

Kā kristīgiem vecākiem mums jālūdz Dievs, pamatojot savas lūgšanas Bībelē, tātad bibliski. Turklāt tām jābūt īpašām par katru mūsu bērnu.

Labs kristīgs paraugs bērniem

Bērni daudz iemācās, vērojot citus. Viņi mācās no mums, saviem kristīgajiem vecākiem. Tādēļ tik svarīgi ir mūsu vārdi, mūsu rīcība un attieksme. Viņi negaida, ka mēs būsim nevainojami. Tomēr viņi sagaida, lai mūsu dzīves atspoguļotu to, kam mēs ticam, un lai mēs atšķirtos no tiem, kuri dzīvo bez Kristus. Labs paraugs būtu katru dienu paklausīt Dieva pavēlēm, atvēlot laiku lūgšanai, regulāri apmeklējot baznīcu un liecinot par Kristu.

Vienlīdz nozīmīgi ir arī it kā sīkumi – kā pildām solījumus, mūsu godīgums, kādus žurnālus lasām, kādus video un TV raidījumus skatāmies, kā tērējam naudu, kādas ir mūsu prioritātes. „*Pats visur esi paraugs labos darbos*” (Titam 2:7). Bērnam jāredz, kā evaņģēlija spēks izpaužas mūsu dzīvē, kas tiek pārveidota. Atcerieties, ka vēlāk bērna domas par Dievu lielā mērā ietekmēs tas, ko viņš domā par saviem kristīgajiem vecākiem – māti vai tēvu.

Vai tas nav brīnišķīgi, ka Dievs ar Savu Svēto Garu, kas mājā mūsos, vēlas apveltīt mūs ar spēku ne vien iesaistīties kristīgā kalpošanā, bet arī pagodināt Dievu ar savu ģimenes dzīvi! „*Tāpat lai jūsu gaisma spīd ļaužu priekšā, ka tie ierauga jūsu labos darbus un godā jūsu Tēvu, kas ir debesīs*” (Mateja 5:16).

Ja jūs savu bērnu klātbūtnē sakāt vai darāt kaut ko nepareizu (piemēram, citus kritizējat, nepildāt solījumu, pārkāpjat atļauto braukšanas ātrumu), bez vilcināšanās pasakiet viņiem, ka tas, kā rīkojāties, bija nepareizi. Lai bailes jūs neattur nokārtot šo nodarījumu gan savu bērnu, gan Dieva priekšā!

Bērnu disciplinēšana

Bībelē rakstīts: „... zēns, ja tas atstāts pats savā vaļā, sagādā savai mātei kaunu... Pārmāci savu dēlu, tad viņš tevi iepriecinās un sagādās atvieglojumu tavai dvēselei” (Salamana

pamācības 29:15,17). Savā Vārdā Dievs dod mums pašu labāko piemēru bērnu disciplinēšanai – tāpat kā Viņš pamāca mūs (Ebrejiem 12:5-11). Dieva disciplinēšana pierāda, ka Viņš mūs mīl. Tas parāda, ka esam Viņa bērni. Mums jāpamāca savi bērni, jo mīlam viņus. Tā nav akla mīlestība, kas neievēro briesmas un problēmas, ar kurām saskaras mūsu bērni. Daži cilvēki uztver disciplinēšanu kā sodu par pārkāpumu. Savukārt Bībele māca, ka tā ietver gan vadību un norādījumus, kā darīt to, kas ir pareizi, gan pārmācību, ja kāds rīkojies nepareizi.

Pats svarīgākais bērnu disciplinēšanas princips ir CIENĀ PRET VECĀKU AUTORITĀTI, JO VIŅIEM TO DEVIS DIEVS. Bībelē rakstīts: „*Bērni, klausait saviem vecākiem*” (Efeziešiem 6:1). Tur **nav** teikts: „Vecāki, dariet visu, ko grib jūsu bērni!” Dievs zināja, ka mūsu bērniem vajadzīgs kāds ar lielāku dzīves pieredzi, lai palīdzētu viņiem novērsties no tā, kas ļauns, un mācītu darīt to, kas ir labi un pareizi. Tātad Dievs iecēlis vecākus valdīt pār saviem bērniem viņiem par labu. Vēl būdams mazs, bērns grib noskaidrot, cik tālu viņš var iet, nepakļaujoties vecāku autoritātei.

Lūk, ierasta situācija – piecgadīga meitenīte prasa šokolādes tāfelīti, bet mamma nosaka: „Nekādu šokolādi! Mēs tūlīt ēdīsim/pusdienosim/vakariņosim.” Ko dara mazā meitenīte? Viņa sāk činkstēt: „Bet es gribu šokolādi!” Mamma piekāpjas un iedod bērnam šokolādi. Nākamajā reizē, kad iekārta kāda cita lieta, meitenīte raud vēl skaļāk. Drīz vien viņa jau kontrolē savu mammu. Sasniegusi 14 vai 15 gadu vecumu, viņa pieprasa, lai visi viņai atļautu darīt, ko grib. Kad bērnam nav īstas cieņas pret vecākiem, tās nebūs arī pret skolotāju skolā, viņš necienīs savas valsts likumus, priekšnieku darbavietā un arī Dievu un Bībeli. Vecāku un bērnu attiecības ir pamatā, tās ietekmē arī pārējās attiecības, kas veidojas vēlāk.

Pastāv bīstamība „iebraukt no viena grāvja otrā”. Viena galējība ir pārāk stingri vecāki, bet otra – kad bērni vispār netiek kontrolēti. Daži vecāki var būt kā tirāni, nosakot nevajadzīgus noteikumus un likumus saviem bērniem. Cenšoties dominēt pār saviem bērniem, varat sagaidīt viņu sacelšanos pret jums vēlāk. Šī iemesla dēļ Dievs mums norāda: „*Tēvi, nekaitinait savus bērnus, bet audzinait un pamācaīt tos būt paklausīgiem Tam Kungam*” (Efeziešiem 6:4). Savukārt daži vecāki izlutina bērnus, dodot tiem visu, ko vien viņi grib. Bērniem ir vajadzīgas robežas, kas dod viņiem drošības sajūtu.

Kāds būt **pareizais** veids, kā disciplinēt bērnu? Vakarā tēvs savam sešgadīgajam dēlēnam saka: „Es gribu, lai tu beidz skatīties TV un sakārto rotaļlietas, lai varētu iet gulēt.” Puika atbild: „Nē, es negribu!” Ko vajadzētu darīt tēvam? Varu pastāstīt, ko mēs darījām, kad bērni pārbaudīja mūsu autoritāti, tīšām neklausot. Es teicu: „Skaitīšu līdz pieci, un tev jāsāk kārtot rotaļlietas, pirms es tikšu līdz pieci. Viens, divi, trīs...” Skaitiet lēni, lai bērnam pietiktu laika izdarīt to, ko likāt! Ja bērns vēl nepaklausā un pārbauda jūsu autoritāti, paņemiet viņu aiz rokas un palīdziet sākt darīt to, kas jādara. Bērnam jārespektē jūsu autoritāte, kā arī jāzina, ka jūs turat savu vārdu. Vissvarīgākie ir pirmie septiņi gadi. Izturieties pret bērnu ar cieņu un palīdziet viņam būt paklausīgam!

Gan tēvs, gan māte ir atbildīgi par bērnu disciplinēšanu. Tādēļ, māmiņ, ja tavš bērns slikti uzvedas, kad tētis ir darbā, nesaki: „Pagaidi, kad atnāks tētis, viņš tiks ar tevi galā!” **Te**v pašai jātiec galā ar šo situāciju un bērns jāpamāca. Pārņācis mājās, tēvs vēlreiz to atgādinās bērnam. No otras puses, kad tētis vakarā ir mājās un lasa avīzi, **viņam** nevajadzētu teikt: „Mammu, pasaki, lai Džons izpilda mājasdarbus!” Nē, tēti, **Te**v jāpamāca savs dēls un jāliek viņam pildīt mājasdarbus. Citādi Džons, ja negrib pildīt uzdoto, ātri vien iemācās izmantot to, ka tētim it kā nav laika. Laiks sodīšanai ir beidzies, kad bērni ir desmit vai divpadsmit gadus veci. Pusaudža gados jūsu attieksmei pret bērnu pakāpeniski jāmainās – būs „jāpalaiž vaļīgāk”, samazinot

kontroli un iedrošinot viņu pieņemt pašam savus lēmumus un standartus. Nevar taču izturēties pret astoņpadsmitgadīgu jauniešu tāpat kā pret sešgadnieku. Jūs pastāvīgi lūgsiet Dievu, lai bērns pieņemtu un Bībeles standartus un saskaņā ar tiem rīkotos katrā savas dzīves jomā. Bībelē rakstīts: „... visu to dariet Dievam par godu” (1. Korintiešiem 10:31). Ielieciet savu bērnu Dieva rokās, uzticoties, ka Viņš paveiks Savus žēlastības darbus un piepildīs mērķus.

Dievs nodevis autoritāti disciplinēt bērnus vecāku rokās, un tā ir mūsu mīlestības izpausme, kad, pildot šo pienākumu, mēs pamācām, dodam norādījumus un vadām savus bērnus pa pareizo ceļu. Bērna attiecības ar saviem vecākiem veido pamatu viņa attieksmei pret citiem cilvēkiem. Viņa cieņa pret vecāku autoritāti vēlāk noteiks to, ka viņš spēs pieņemt savu skolotāju autoritāti, būs likumpaklausīgs un cienīs gan tos, kuru labā strādā, gan draudzes vadītājus, un pāri visam – atzīs Dieva autoritāti.

Mācīt Dieva Vārdu

Šis ir vecāku pienākums, kas Bībelē tiek mācīts visbiežāk. (*Skat. *rakstu vietas par vecāku pienākumu bērniem mācīt Dieva Vārdu.*)

Piemēram, 5. Mozus 6:7 Dievs vecākiem pavēl: „Un atgādini tos saviem bērniem...” Vecākiem nekad neienāktu prātā sūtīt bērnus vakarā gulēt neēdušus. Tomēr ik vakaru kristīgi vecāki liek bērnus gulēt bez Dieva Vārda.

Jums nav jābūt talantīgam skolotājam, lai lasītu bērniem priekšā Bībeli. Nevienam un nekam nevar jūsu bērniem pilnībā aizstāt jūsu liecības par Dievu un lūgšanas kopā ar viņiem. Jūs vienkārši nedrīkstat pārlīgt šo pienākumu uz mācītāja vai svētdienskolas skolotāja pleciem. Nepietiek ar dažām Bībeles stundām baznīcā vai svētdienskolā. Tas, pirmkārt, ir vecāku pienākums saviem bērniem mājās mācīt Dieva Vārdu: „*Mans bērns, paklausī sava tēva pamācībai un nepamet savas mātes mācību*” (Salamana pamācības 1:8 un 6:20). Tomēr tas jānodrošina tēvam, jo viņam ir vadošā loma.

Ja jūs, būdami kristīgi vecāki, nelasāt Bībeli kopā ar saviem bērniem, sāciet to darīt pēc iespējas ātrāk, lai jūsu ģimene varētu mācīties no Dieva Vārda un lūgtu Dievu kopā. Negaidiet, kad jūsu bērns sāks iet skolā, lai tad sāktu pielūgt Dievu savā ģimenē. Mums ar Rutu ir četri bērni. Tiklīdz atvedām viņus no slimnīcas un ielikām gultiņā, mēs lūdzām Dievu, nolasījām kādu Bībeles pantu vai nodziedājām kādu kristīgu dziesmu – bērni bija ar mums. Es zinu, ka viņi daudz nesaprata, bet mēs gribējām, lai viņi zinātu, ka vissvarīgākā Persona mūsu mājās ir Jēzus Kristus. Kad bērniņš, kurš aug kristīgā ģimenē, sāk runāt, pirmo vārdu vidū jābūt „Jēzus”, „Bībele” un „lūgt Dievu”, nevis „TV”, „Coca Cola” vai „Toms un Džerijs”. Nākamā nodaļa veltīta padomiem, kā organizēt svētbrīžus savās mājās. Šis laiks ielānots, lai mācītu Bībeli, tomēr tas nav vienīgais brīdis, kad kristieši māca par garīgām lietām.

Neformāli brīži, kad mācīt Dieva Vārdu

5. Mozus 6:7 Dievs aicina vecākus: „*Un atgādini tos saviem bērniem un runā tos, sēžot savā namā un pa ceļu ejot, guloties un ceļoties.*” Bērni var mācīties par Dievu katru dienu, kad esat kopā, piemēram...

- Saistiet ar Dieva Vārdu ikdienas aktivitātes: dziediet kopā, mazgājot traukus, vai stāstiet par Dievu, tīrot māju vai gatavojot maltīti.
- Pastaigājoties dabā, varat apbrīnot Dieva radīto pasauli un kopā slavēt Dievu.
- Dodoties ceļojumā, vajadzētu lūgt par drošību, kā arī atcerēties pateikties Dievam, atgriežoties mājās. **Veltiet tam laiku!** Līdz ar to bērni iemācās, ka Dievs ir vienmēr un visur ir ar mums.
- Kopā atgriežoties no baznīcas svētdienā, katrs var pastāstīt, ko iemācījās svētdienscholā vai rīta dievkalpojumā. Varat mācīties viens no otra, nostiprinot to, kas tika mācīts baznīcā.
- Īpašs laiks, lai liecinātu par Jēzu, ir Ziemsvētkos un Lieldienās. Izmantojiet šo iespēju paskaidrot, kāda ir šo svētku īpašā nozīme!
- Bērniem augot, viņiem ir daudz jautājumu. Tiek apgalvots, ka vidēji četrgadnieks vai piecgadnieks katru dienu uzdod 50 līdz 70 jautājumus. Piemēram: Kut tu iesi? Ko tu dari? Vai es to varu darīt? Kāpēc tu tā saki? Ar savu pacietību un atbildēm iespējams bērnam vienkāršā veidā parādīt to, ka Dievs ir un kāds Viņš ir.

Vienmēr sniedziet godīgas atbildes uz godīgiem bērnu jautājumiem! Ja atbilde jums nav zināma, tā arī pasakiet un apsoliet mēģināt to noskaidrot. Nekad nelieciet bērniem noticēt tam, kas nav patiesība! Ja apmānīsiet viņus, piemēram, runājot par to, kā rodas bērni vai kas notiek pēc cilvēka nāves, viņi, iespējams, apšaubīs jūsu vārdus, kad mācīsiet par Kristu. Nav jāatklāj pilnīgi viss, bet sakiet taisnību.

Visbeidzot divi apgalvojumi: 1) visizcilākais Bībeles institūts pasaulē ir Tēvs un Māte, kuri saviem bērniem lasa Svētos Rakstus, 2) vislielākais prieks ģimenes dzīvē ir kopā slavēt Dievu Jēzus Kristus Vārdā. Lai šis Bībeles institūts ir arī jūsu mājās! Lai jūsu ģimene pilnībā izbauda prieku kopā slavēt vareno Dievu!

* 1. Mozus 18:19; 2. Mozus 12:26,27; 13:14; 5. Mozus 4:9,10; 6:6,7; 11:18,19; Jozuas 4:6,7; Psalmi 34:11; 78:1-8; Salamana pamācības 1:8, 6:20; 22:6; Joēla 1:3; Efeziešiem 6:4; 2. Timotejam 3:15.

2. Padomi kopīgai slavēšanai ģimenē

„Viņš ir cēlis liecību Jēkabā un devis bauslību Israēlā, Viņš ir arī pavēlējis mūsu tēviem, ka tā mācāma viņu bērniem, lai to zinātu vēlākais dzimums, bērni, kas vēl dzims, ka tie celtos un par to stāstītu arī saviem bērniem, lai tie liktu savu cerību uz Dievu un neaizmirstu Dieva darbus, un turētu Viņa pavēles” (Psalmi 78:5-7).

Kristīgai ģimenei vajadzētu ieplānot laiku, kad kopā lasīt Bībeli un lūgt Dievu. Nepietiek ar steigā izteiktu lūgumu svētīt ģimeni vai īsu lūgšanu pirms maltītes. Vecāki kristieši, ja neesat praktizējuši ģimenes svētbrīžus, sāciet to darīt pēc iespējas ātrāk! Mūsu bērni pieaug pasaulē, kurā iznīcinātas vai tiek ignorētas morālās vērtības. Viņu domas un uzskatus veido skolotāji un vienaudži. Tādēļ tik svarīgi rast drošu ostu un patvērumu ģimenes slavēšanā, kur viņi var atklāt Dieva patiesību un gūt stipru pamatu savai dzīvei. Regulāri veltot laiku slavēšanai un Bībeles lasīšanai, jūsu bērniem veidosies dziļas garīgās saknes, kas noturēs viņus dzīves vētrās.

Mārtiņš Lutērs, lielais reformators, bija mīlošs vīrs un sešu bērnu tēvs. Viņš ierādīja ģimenei centrālo vietu Dieva Vārda mācīšanā. Viņš rakstīja: „Pasaulē nav cēlākas un lielākas varas kā vecākiem.” 1529. gadā Lutērs sarakstīja un publicēja Mazo katķismu, lai palīdzētu kristīgiem vecākiem mājās mācīt kristīgās ticības principus. Savās mājās Vitenbergā Lutērs ik dienas kopā ar bērniem lasīja Bībeli, dziedāja slavas dziesmas un himnas un mudināja pārējos darīt tāpat. Viņš bija pārliecināts, ka slavēšanai ģimenē ir liela nozīme.

Ja vecāki paļautos savu bērnu grīgajā izaugsmē tikai uz svētdienscholā mācīto, sanāktu, ka tam veltītas tikai četras stundas mēnesī. Bērniem ar to nepietiek. Mums jāiegūst pārliecība, ka lielākā prioritāte ir palīdzēt bērniem personīgi iepazīt Dievu. Tas ir pat vēl svarīgāk par labām atzīmēm skolā, panākumiem sportā vai materiālo nodrošinājumu.

Septiņi padomi kopīgai Dieva slavēšanai ģimenē:

Izvēlas laiku, kas piemērots visiem

Svētbrīži ģimenē varētu notikt no rīta, tomēr tos būs grūtāk organizēt, ja vecāki un bērni dodas uz darbu un skolu dažādos laikos vai ja tas notiek lielā steigā. Kad bērni vēl mazi (skolu neapmeklē), labākais laiks ir vakarpusē, pirms gulētiešanas. Bērniem pieaugot, viņiem ir citi pienākumi vakaros, tādēļ labākais laiks varētu būt vakariņu laikā vai pēc tam. Visticamāk, šī ir tā reize, kad pie galda sapulcējas visa ģimene. Ja jūsu dēls vai meita nevar mierīgi nosēdēt pēc vakariņām, svētbrīdim varat atvēlēt laiku pēc pamatēdiena, kaut neilgu, jo bērni taču negribēs palaist garām saldo ēdienu!

Pēc iespējas sanāciet kopā regulāri, vienā un tajā pašā laikā. Ja mājās ir ciemiņi, aiciniet viņus jums pievienoties! Ja viens no vecākiem ir aizņemts, svētbrīdi var vadīt otrs. Reizēm jūsu ģimene ies ciemos vakarā – ja šajā ģimenē nav pieņemts kopā lūgt Dievu, jūs to varat darīt atceļā, apturot mašīnu un kopā slavējot Dievu. Lai jūs nepārņem vainas sajūta, ja kāda iemesla dēļ gadās izlaist ģimenes svētbrīdi, bet centieties to darīt regulāri un katru dienu.

Cik ilgam jābūt svētbrīdim ģimenē? Bērniem, kuri jaunāki par četriem gadiem, pietiks ar 3–5 minūtēm – vispirms Bībeles stāsts vai Bībeles panta lasīšana, tad īsa lūgšana. Pirmsskolas vecuma bērniem pietiks ar 5–10 minūtēm. Ja bērni ir noguruši, saīsiniet to! Pamatskolas bērnus varētu iesaistīt 10–15 minūtes, savukārt pusaudžiem svētbrīža ilgums varētu būt atšķirīgs, atkarībā no tā, kādas aktivitātes vakarā ieplānotas un ko viņi vēlas apspriest. Jo mazāk bērnu piedalās, jo īsāks svētbrīdis jāplāno. Labāk, lai bērnam ir sajūta, ka viņš vēlas dzirdēt vairāk, nevis zaudē interesi. Esiet elastīgi – ja bērni vai jūs paši, vecāki, vēlaties vēl aprunāties, dariet to!

Šo laiku padara interesantu un iesaista visus

Svētbrīžiem ģimenē nekādā ziņā nevajadzētu būt garlaicīgiem vai sarežģītiem. Tā ir vislieliskākā ģimenes kopīgā aktivitāte! Izmēģiniet jaunas idejas, lai viss nebūtu pārāk ierasti! Var izmantot attēlus vai pat flaneļa tāfeli, kā arī bērnu svētdienskolas mācību materiālus to atkārtošanai. Laicīgi visu izplānojiet! Svētbrīdi vadīt reizēm var ļaut arī pusaudzīm. Padomājiet, kā nezaudēt vecāko bērnu interesi!

Ģimenes svētbrīdis nav mammas vai tēta nolasīts piecu minūšu sprediķis. Viens ģimenes loceklis var lasīt Bībeles pantus, cits – pierakstīt to cilvēku lūgšanu vajadzības, par kuriem parasti lūdzat Dievu, kāds cits var vadīt lūgšanā.

Nekritizējiet to, kā jūsu bērns lasa Bībeli! Tam var būt negatīva ietekme, tāpēc no tā izvairieties! Bērns taču nekārto lasītprasmes ieskaiti. Ja bērna atbilde uz jautājumu ir nepareiza, tā vietā, lai pateiktu tikai to, ka viņš atbildējis nepareizi, daudz labāk ir pievērst uzmanību pareizajai atbildei. Jācenšas radīt pacilātu un brīvu atmosfēru, kas veicina visu iesaistīšanos.

Izmantojiet īpašos notikumus, lai uz tiem attiecinātu Bībeles rakstu vietas par svarīgām tēmām! Gatavojoties šiem notikumiem, var izmantot kādu no piemērā dotajām rakstu vietām.

Ziemsvētki:

- Bībeles rakstu vietas no evaņģēlijiem par Kristus dzimšanu (Mateja 1:18-23; 2:1-12; Lūkas 2:1-7; 8-21; Jāņa 1:1-18).
- Pravietajumi par Mesijas atnākšanu Vecajā Derībā (1. Mozus 22:18; 49:10; 4. Mozus 24:17; 2. Samuēla 7:12, 13, 16; Psalmi 72:8-11; Jesajas 7:14; 9:6,7; 11:1; Jeremijas 23:5, 6, 31:15; Mihas 5:2).
- Bibliskas atbildes uz jautājumu: Kādēļ Jēzus ienāca pasaulē? (Mateja 20:28; Lūkas 19:10; Jāņa 12:46; Galatiešiem 4:4,5; 1. Timotejam 1:15; 2:5; 1. Jāņa 5:20).

Lieldienas:

- Bībeles rakstu vietas no evaņģēlijiem par Kristus nāvi un augšāmcelšanos (Mateja 27:32–28:20; Marka 15:21–16:13; Lūkas 23:32–24:12; Jāņa 19:16–20:29).
- 1. Korintiešiem 15:1-9
- Jesajas 53

Bērna piedzimšana:

- Psalmi 139:13-18
- Psalmi 127

Kāzas/Laulību ceremonija:

- Jāņa 2:1-11

- 1. Mozus 2:18-25
- Efeziešiem 5:22-33

Misionārs baznīcā:

- Romiešiem 10:9-13
- Vissvarīgākā pavēle (Mateja 28:18-20; Marka 16:15, 16; Lūkas 24:46-49; Jāņa 20:21, 22; Apustuļu darbi 1:8).

Mīļa cilvēka nāve:

- 1. Korintiešiem 15:35-58
- 1. Tesalonīkiešiem 4:13-18

Izlasa dažus pantus no Bībeles

Tiklīdz jūsu bērns ir pietiekami liels, lai lasītu, iedrošiniet viņu lasīt priekšā vienu vai divus Bībeles pantus ģimenes kopīgo lūgšanu laikā. Centrā jābūt Dieva Vārdam, kaut arī lasīšanas laiks būtu neilgs. Noderīgi būs Bībeles stāstu krājumi un „Piezīmes, Bībeli lasot”, tomēr kāda rakstu vieta jāizlasa tieši no Bībeles. Citādi jūs dalāties ar kāda cita domām par Bībeli, nevis ieklausāties Dieva Vārdā. Bērni var iemācīties uztvert to, ko Dievs atklāj Savā Vārdā.

Izmantojiet kristīgo literatūru bērniem. Es ieteiktu šādus materiālus:

- Bērniem, kas jaunāki par 7 gadiem – **Jēzus Bībeles stāstu grāmata**. Ik stāsts čukst viņa vārdu (Sallija Loida–Džounsa. Izdevējs: Portāla grāmatas. Baltijas Reformātu teoloģijas semināra izdevniecība)
- Bērniem vecumā no 7 līdz 9 gadiem – **„Katru dienu ar Dievu”**, Ikdienas Bībeles lasījumi bērniem (Child Evangelism Fellowship)
- Bērniem vecumā no 10 līdz 14 gadiem – **„Gribu zināt vairāk”**, Ikdienas Bībeles lasījumi bērniem (Child Evangelism Fellowship)

Katrai dienai izvēlēta kāda Bībeles rakstu vieta. Var arī grāmatu neizmantot, bet lasīt fragmentu no Bībeles, piemēram, no evaņģēlija vai psalmiem. Klausoties Bībeles lasījumā, ģimenes locekļi meklē atbildes uz šādiem jautājumiem:

- Vai rakstu vietā atrodama **patiesība**, kas jāiemācās un kam jātic? (Par Dievu, par mums, par nākotni.)
- Vai rakstu vietā atrodams **piemērs**, kam sekot? (Ko darīja Jēzus, Dāvids vai citi Bībeles varoņi?)
- Vai rakstu vietā atrodams **brīdinājums**, kas jāņem vērā? (Mums nevajadzētu būt tādiem kā šis cilvēks.)
- Vai rakstu vietā atrodams **apsolījums**, kura piepildīšanos gaidīt? (Dievs atklāj, ko Viņš darīs.)
- **Vai** rakstu vietā atrodama **pavēle**, kurai paklausīt? (Dievs atklāj, ko Viņš vēlas, lai mēs darītu.)

Uz galda var salikt piecas kartītes, uz kurām uzrakstīti jautājumos pasvītrotie vārdi. Jūsu mērķis ir noskaidrot, ko māca jūsu lasītā rakstu vieta (pieci varianti). Tajā pašā laikā jūs mācāt savam bērnam, kā pašam studēt Bībeli.

Pastāsta par lūgšanu vajadzībām un kopā lūdz Dievu

Viena no lielākajām svētībām ģimenes svētbrīžos ir kopīga lūgšana. Palīdziet saviem bērniem runāt ar To Kungu no visas sirds, un jūs būsiet svētīti. Tāpat jūs varat mācīties no viņiem – bērniem ir īpašas lūgšanas, turklāt viņi tic, ka Dievs uz tām atbildēs.

Kad uzsākat kopīgu Dieva slavēšanu ar savu bērnu, **jūs** lūgsiet Dievu. Izvairieties no izpušķotām, iemācītām lūgšanām. Bērnam pieaugot, viņš sāks lūgt Dievu vienkāršos teikumos, piemēram: „Paldies Tev, Dievs, par ēdienu!” **vai** arī „Lūdzu, palīdzi man skolā!” Vēlāk jūs varat palīdzēt bērnam slavēt Dievu un sākt lūgt arī par citu vajadzībām.

Lai to darītu, noderēs:

Rokas pirksti (it īpaši mazākiem bērniem)

- **Īkšķis** (jums tuvākais pirksts): jūs vai jūsu bērns var lūgt par tiem, kuri jums tuvi un dārgi – par jūsu **ģimeni** (paceļot īkšķi).
- **Rādītājpirksts**: lūdz par **skolotājiem** svētdienskolā un skolā (paceļot rādītājpirkstu).
- **Garākais pirksts** (pāri visiem): lūdz par **valdību un varām** (paceļot garāko pirkstu).
- **Zeltnesis** (grūti būt vienam): lūdz par **slimajiem un vecajiem**, kurus pazīstat, kuriem grūti piecelties un iet pašiem saviem spēkiem (paceļot zeltnesi).
- **Mazais pirkstiņš** (pats mazākais): lūdz par **bērniem** (jūsu bērns var pacelt mazo pirkstiņu un lūgt par sevi un saviem draugiem).

Ja ģimenē esat tikai trīs, pirmais paceļ divus pirkstus, otrais arī divus, bet trešais – vienu. Līdz ar to varat lūgt par visām piecām vajadzībām.

Attēli

Varat izmantot radu un draugu fotogrāfijas, kā arī misionāru lūgšanu kartītes. Katru reizi izdala divas vai trīs, ģimenes locekļi lūdz par katru no šiem cilvēkiem. Tādējādi katru nedēļu vismaz vienreiz lūgsiet par tiem, kuru fotogrāfijas jūs glabājat.

Ģimenes aizlūgšanu grāmata

Pieraksta ģimenes lūgšanu vajadzības, papildinot ar šādiem virsrakstiem: Mūsu vajadzības, Mūsu skolotāji, Draugi, kuri vēl nav glābti, Atbildētas lūgšanas u.tml. Lūdziet Dievu par vairākām vajadzībām un pateicieties par atbildētām lūgšanām!

Lūgšana par tautām

Izmanto pasaules karti un lūdz par valstīm, par kurām stāstīts ziņās, vai arī par tām, kur ir nopietnas garīgās vajadzības. Varat informācijas par aktuālām vajadzībām dažādās pasaules valstīs skat.: www.operationworld.org (*Operation World* by Patrick Johnstone and Jason Mandryk).

Aiciniet bērnus lūgt saskaņā ar Bībelē mācīto (katrai nedēļas dienai izvēlas vienu lūgšanu vajadzību):

- par cilvēku glābšanu (Romiešiem 10:1)
- par darbiniekiem Dieva druvā (Lūkas 10:2)
- par tiem, kuri valda pār mums (1. Timotejam 2:1, 2)

- par citiem ticīgajiem (Efeziešiem 6:18)
- par mūsu ienaidniekiem (Lūkas 6:28)
- par bērniem, kuriem vajadzīgs Jēzus, Dzīvības Maize (Raudu dziesmas 2:19)
- par katru no mums, lai mēs būtu gaisma pasaulē (Mateja 5:14-16)

Kopā kā ģimene varat lūgt par savu mācītāju, misionāriem, kristīgiem vadītājiem utt. Jūs pat varētu nosūtīt iedrošinošu pastkarti cilvēkam, par kuru aizlūdzāt.

Piezīme: Ģimenes svētbrīža divas galvenās daļas ir Bībeles lasīšana un kopīga lūgšana. Kad jūsu bērns mācās pamatskolā, **varat papildināt ar citām aktivitātēm**, kuras izvēlas atkarībā no laika un iespējām. Jūsu ziņā, kuras no trim piedāvātajām aktivitātēm izvēlēties un kad.

Mācās un atkārti Bībeles pantus

Ieteicams palīdzēt bērniem iegaumēt Bībeles rakstu vietas. Dieva Vārds viņu sirdīs var pasargāt no grēka, vadīt lēmumu pieņemšanā, atjaunot prātu un dot īstos vārdus, liecinot par Dievu saviem draugiem. Ģimenei tā ir liela svētība, ja visi kopā var mācīties no galvas Dieva Vārdu, piemēram, 23. psalmu vai 1. Jāņa pirmos četrpadsmit pantus. Noderīga ir arī atsevišķu Bībeles pantu mācīšanās kopā visai ģimenei.

Ja jūsu bērni ir mazi, varat sākt kopā mācīties īsus Bībeles pantus, piemēram, tos, kuri sākas ar noteiktu alfabēta burtu.

- A. „**A**tgriezieties un ticiet evaņģēlijam.” (Marka 1:15)
- B. „**B**ērni, klausait saviem vecākiem, jo tā pienākas” (Efeziešiem 6:1)
- C. **C**ik Viņu uzņēma, tiem Viņš deva varu kļūt par Dieva bērniem, tiem, kas tic Viņa Vārdam, (Jāņa 1:12)
- M. „**M**ēs visi maldījāmies kā avis” (Jesajas 53:6).
- T. „**T**ici uz Kungu Jēzu, tad tu un tavs nams tiksit pestīti” (Apustuļu darbi 16:31) u.c.

Alfabēta burti ir kā jauks „āķītis atmiņas trenēšanai”.

Vēlāk varat mācīties garākas rakstu vietas, piemēram, lūgšanu, kuru Kungs Jēzus Kristus mācīja Saviem mācekļiem (Mateja 6:9-13); Desmit baušļus (2. Mozus 20:3-17 – katram iedala īsu teikumu); 23. psalmu; Jesajas 53; Jāņa 1:1-14; 14:1-6; Romiešiem 8:28-39; Efeziešiem 6:13-18; Filipiešiem 2:5-11. Viegļāk iegaumēt rindkopas nekā atsevišķus Bībeles pantus.

Vislabākais veids, kā iemācīties Bībeles pantus, ir tos vairākkārt atkārtot. Varat pagatavot uzskati katram ģimenes loceklim – vārdus uzraksta uz lapiņas, kuru vai nu nēsā līdzī, vai piestiprina redzamā vietā guļamistabā. Ik pa laikam ieteicams atkārtot jau iemācītos Bībeles pantus, kā arī turpināt mācīties jaunus.

Sagatavo savus bērnus grūtībām

Bērniem pieaugot, viņi saskarsies ar arvien ļaunākām ietekmēm. Jūsu mācītie standarti un viņu ticība tiks pārbaudīta skolā, mediju vidē un viņu draugu lokā. Tādēļ tik svarīgi sagatavot bērnus maldu mācībām un sliktām ietekmēm, no kurām nevarēs izvairīties.

Pirmkārt, iedrošiniet bērnus runāt par dzirdēto un skolā vai kur citur piedzīvoto, dodot iespēju uzdot jautājumus un pastāstīt par problēmām.

Otrkārt, kopā pārrunājiet maldu mācību idejas un sliktu ietekmi, konfrontējot to ar Svētajiem Rakstiem.

Treškārt, mudiniet bērnus meklēt pareizo risinājumu, daloties pieredzē par to, kādas cīņas esat izcīnījuši, pastāstiet atklāti par sakāvēm un uzvarām; tad pārrunājiet Bībeles pantus un iepazīstiniet bērnus ar Bībelē aprakstītajiem cilvēkiem, kuru situācijas bija līdzīgas viņu piedzīvotajam.

Tālāk tekstā nosauktas 18 problēmas, ar kurām saskaras mūsdienu bērni. Izvēlieties, kuru no tām pārrunāt! Atsauces uz Bībeles pantiem (iekavās) palīdzēs bērnam iepazīt Dieva skatījumu jeb redzējumu. Labvēlīgā atmosfēra mājās ļauj bērniem pārdomāt, kas teikts Bībelē, ko viņi gatavojas darīt un kā reaģēt šādās situācijās. Jautājumi, kurus varētu uzdot bērnam: „Kā tu domā, kas ir pareizi? Ja tev kāds par to jautās, ko tu darīsi vai teiksi?”

- Maldu mācības par Bībeli (Mateja 5:18,19; Jūdas 3; 2. Timotejam 3:16).
- Evolūcija (1. Mozus 1:1,27; Jesajas 45:12,18).
- Atkarība no sociālajiem tīkliem un video spēlēm (1. Korintiešiem 6:12; Filipiešiem 1:9,10; 1. Tesalonīķiešiem 5:21,22).
- Meli par dzimumu identitāti un seksualitāti (1. Mozus 1:27; Mateja 19:4-6; Romiešiem 1: 24-27).
- Kristiešu izsmiešana (Mateja 5:11, 12; 1. Pētera 4:14).
- Cieņas trūkums pret autoritāti (Mateja 22:21; Ebrejiem 13:17; 1. Pētera 2:13-17).
- Mūzika un video, kas izrāda necieņu Dievam (Filipiešiem 4:8; 1. Jāņa 2:6,15).
- Pornogrāfija (Filipiešiem 4:8; Mateja 5:27,28).
- Nepiemērots apģērbs (1. Pētera 3:2-4).
- Nepareizas attiecības ar pretējo dzimumu (Mateja 5:27,28; 1. Korintiešiem 6:13,18).
- Tuva draudzība ar neticīgajiem – satikšanās (Salamana pamācības 1:10-16; 2. Korintiešiem 6:14).
- Smēķēšana (1. Korintiešiem 6:19,20; 10:31).
- Pārmērīga alkohola lietošana (Salamana pamācības 20:1; 23:31,32; Efeziešiem 5:18).
- Narkotikas (1. Korintiešiem 6:12,19; Daniēla 1:8; 1. Pētera 2:11).
- Azartspēles (Jeremijas 17:11; 1. Timotejam 6:6-12; Lūkas 12:15).
- Okultisms – horoskopi, spiritisms utt. (5. Mozus 18:9-14; Daniēla 3:17,18; 1. Jāņa 4:4).
- Aborts un eitanāzija (Psalmi 139:13; Galatiešiem 1:15; 2. Mozus 20:13;21:22-25).
- Dzīve pēc nāves (Jāņa 5:28,29; 11:25; 1. Korintiešiem 15:54,55; Ebrejiem 9:27).

Protams, jūs nerunāsi ar savu **četrgadnieku** par narkotikām, tomēr, ja sāksiet to darīt, kad viņam būs **četrpadsmit**, būs jau par vēlu. Problēmas rodas agrāk nekā mēs domājam, un novērst problēmu ir daudz labāk nekā meklēt tās risinājumu. Vajadzētu paturēt prātā, ka galvenais bērna nepareizās rīcības un reakcijas cēlonis ir viņa grēcīgā daba. Bērns var saņemt spēku pareizi dzīvot, vienīgi atdzimstot un saņemot jaunu dabu (2. Korintiešiem 5:17). Tādēļ, vecāki, lūdziet Dievu par viņa atdzimšanu!

Stāsta par misionāru kalpošanu, lasa grāmatas fragmentu vai dzied slavas dziesmas

Laiku pa laikam svētbrīža norisē varētu iekļaut kādu no virsrakstā minētajām aktivitātēm. Piemēram, ja ziņās stāstīts par misijas darbu kādā valstī, pastāstiet par dzirdēto vai lasīto savai ģimenei un kopā slavējiet Dievu vai aizlūdziet par šo misionāru kalpošanu. Jums var būt nozīmīga loma misijas darbā visā pasaulē, kalpojot ar lūgšanām par to.

Ja esat izjutuši īpašu svētību, lasot kādu kristīgu grāmatu, izlasiet tās fragmentu priekšā savai ģimenei, kad sanākat kopā uz svētbrīdi. Varbūt varat kopā lasīt kādas grāmatas daļu vairākas dienas pēc kārtas. Bērnu varētu ieinteresēt īsi pazīstamu kristiešu dzīves apraksti.

Brīnišķīgs veids, kā slavēt Dievu, ir kopīga slavas dziesmu un himnu dziedāšana, vienlaicīgi mācoties Bībeles patiesības. Dziediet jūsu iemīļotās kristīgās dziesmas vai kādu no baznīcas dziesmām:

- Man žēlastība dāvāta
- Ak, kāds patiess draugs ir Jēzus
- Ak, lielais Dievs
- Teic' To Kungu mana dvēsele

Jums noteikti sagādās prieku kopīga dziedāšana arī citos brīžos, piemēram, izbraukumā uz laukiem vai dodoties ceļojumā ar vieglo automašīnu.

Vienā svētbrīdī nevarēs iekļaut visas ieteiktās aktivitātes. Bībeles lasīšana un lūgšana ir vissvarīgākās, tomēr tās var papildināt arī ar iepriekš minētajām aktivitātēm, un to izvēli noteiks ieplānotais laiks un jūsu ģimenes vajadzības.

Kad 1647. gadā Ričards Baksters ieradās Kiderminsterā, Anglijā, pilsētiņai bija nelāga slava – tur valdot liels ļaunums. Tas Kungs viņu vadīja apmeklēt draudzes locekļus mājās un aicināt uzsākt regulāru Dieva slavēšanu ģimenē. Tas pārvērtā ne vien šīs ģimenes, bet arī draudzi un visu pilsētu. Ļaudis pat pārdēvēja pilsētu par „Debesu koloniju”. Stāsta, ka, vakarā ejot pa pilsētiņas ielām, pa atvērtajiem logiem varēja dzirdēt, kā ģimenes kopā dzied baznīcas dziesmas, kāds lasa Bībeli vai lūdz Dievu. Dieva slavēšanai ģimenes lokā bija īpaša ietekme Kiderminsterā, tās draudze piedzīvoja varenu atmodu. Lai jūsu mājas kļūst par „Debesu koloniju”, kad kopā ar ģimeni pielūdzat To Kungu!

3. Kristocentriskas attiecības ģimenē

Lai ģimene pildītu savas funkcijas, svarīgas labas attiecības. Visas ģimenes laiku pa laikam saskaras ar attiecību problēmām. Vai ir kāda ģimene, kura var apgalvot, ka tajā nekad nav bijis domstarpību? Dzīves neatņemama sastāvdaļa ir arī pretrunas uzskatos un pat strīdi. Ja ģimenē ir neticīgais, tas var radīt saspīlējumus, jo šis cilvēks ved ģimeni pretējā virzienā.

Bībelē varam atrast vairākus kristīgu ģimeņu piemērus. Tās bija ģimenes, kurās Dievs saņēma visu cieņu un godu, kur bērni izauga par Dieva vīriem un sievietēm, pateicoties bērniecībā ieliktajam kristīgajam pamatam. Ābrahāma un Sāras ģimenē izauga Īzaks; kādu dienu viņš bija gatavs kļūt par upuri, kad viņa tēvs ticībā paklausīja Dievam. Amrama un Johebedas ģimenē uzauga Ārons, Mirjama un Mozus, arī viņi sekoja Tam Kungam. Elkanam un Annai Dievs deva Samuēlu; kādu nakti, kad Samuēls vēl bija bērns, viņš satika Dievu, kurš aicināja viņu būt par pravieti. Tomēr vispārsteidzošākais ir Jāzepa un Marijas piemērs, kuriem Dievs uzticēja Sava iemiesotā Dēla, Kunga Jēzus, audzināšanu. Minētajās ģimenēs centrā bija Dievs, jo vecāki bija dievbijīgi.

Ģimenes attiecības, kuru centrā ir Jēzus Kristus, nozīmē, ka Tas Kungs ir klātesošs ģimenes aktivitātēs un lēmumu pieņemšanā. Kristus negrib ienākt tikai jūsu „viesistabā”; Viņš vēlas būt tronī, ieņemot pirmo vietu jūsu ģimenē, kā arī katra ģimenes locekļa dzīvē. Ja jūs telpā ieliektu četras noskaņojušās klavīeres un mēģinātu tās savstarpēji uzskaņot, jums tas neizdotos. Ja jūs izmantotu kamertoni, lai pa kārtai uzskaņotu šīs klavīeres, to skanējums būtu harmonisks. Jo vairāk katrs ģimenes loceklis ir saskaņā ar Kristu, jo lielāka saskaņa valda ģimenē.

Šī nodaļa veltīta septiņiem praktiskiem padomiem, kā veidot attiecības ģimenē: vecākiem ar bērniem, bērniem ar vecākiem, brāļim ar māsu utt.

Kopīgas sarunas

Bībelē rakstīts, ka „Dievs vada viņu mājās vientuļos” (Psalmi 68:6) – Viņš ieliek vientuļos ģimenēs. Dievs Savā žēlastībā ir ielicis tevi ģimenē. Tu neesi piederīgs tiem, ar kuriem kopā strādā vai mācies skolā, pirmkārt, tu piederi savai ģimenei. Lai ģimene pienācīgi funkcionētu, vajadzīgs laiks kopīgām sarunām. Vecāki, kaut kas nav kārtībā, ja jums ir tik daudz sanāksmju un visa kā cita, ka nepietiek laika atbildēt uz bērnu jautājumiem, uzklausi, kādas viņiem problēmas, ieteikt risinājumu, palīdzēt pārbaudījumos. Jāatrod brīži, kad varat visi aprunāties mierīgā atmosfērā. Ir vajadzīgs laiks, lai sāktu uzdot jautājumus un pārrunātu atbildes uz tiem. Kopīgas sarunas dod iespēju saņemt atbildes uz jautājumiem, dalīties priekā un pārrunāt vajadzības.

Svarīgi ieklausīties. Interesanti, ka Dievs mums devis divas ausis un tikai vienu muti. Vai ne tādēļ, ka Viņš grib, lai mēs vairāk klausītos un mazāk runātu? Parādiet, ka jums rūp citu ģimenes locekļu teiktais, ka to novērtējat, un necentieties uzspiest savu viedokli. Esiet gatavi atzīt savas kļūdas un neveiksmes. Arī vecākiem jāpasaka: „Piedod, man to nevajadzēja teikt/man tas neizdevās. Lūdzu, piedod man!”

Runājot vienam ar otru un arī ieklausoties, iespējams pārvarēt „plaisu paaudžu starpā”. Noskaidrojiet, ar ko pārējie nodarbojas, un pastāstiet par saviem darbiem! Ģimenes attiecību uzlabošanas atslēga ir kopīgas sarunas ģimenē, ļaujoties Kristus vadībai to laikā.

Kopā arī problēmsituācijās

Mums visiem ir kādas problēmas. Tētīm ir problēmas darbā. Mammai ir problēmas mājās. Bērniem ir problēmas skolā. Vispirms tās visas jānodod Tam Kungam. Bībelē teikts: „*Visu savu zūdīšanos metiet uz Viņu, jo Viņš gādā par jums*” (1. Pētera 5:7). Tomēr mums vajadzīgs arī ģimenes atbalsts un lūgšanas, saskaroties ar grūtībām. Labi, ja ģimenes locekļi var dalīties ar savām rūpēm un raizēm, lai kopā uzticētu tās Dievam un lūgtu risinājumu, kas pagodina Viņu. Bībelē teikts: „*Nesiet cits cita nastas*” (Galatiešiem 6:2). Tomēr būs arī problēmas, par kurām ģimenei nestāstīsit, ja tas varētu negatīvi ietekmēt viņu domas par pazīstamiem cilvēkiem, ar kuriem saistītas šīs situācijas.

Dievs ļauj Saviem bērniem piedzīvot problēmas un grūtības, lai viņi tuvotos Dievam un satuvinātos ar tiem, kuri palīdz tikt ar tām galā. Vai tavā dzīvē ir kādas problēmas, kuras Dievs nevēlas, lai tu paturētu pie sevis, bet dalītos ar savu ģimeni, lai viņi varētu lūgt Dievu par tevi? Kopīga problēmu risināšana stiprina attiecības ģimenē.

Kopīgs darbs

Lai ģimenē un mājās dzīve ritētu saskanīgi, raiti, visai ģimenei jāiesaistās dažādu pienākumu veikšanā. Pat mazi bērni var piedalīties. Tas nav tikai tēva vai mātes pienākums. Bībeles princips ir skaidrs: „*Ja kas negrib strādāt, tam arī nebūs ēst*” (2. Tesaloniķiešiem 3:10).

Kā vecākiem jums jānosaka savu bērnu pienākumi, piemēram: sakārtot istabu, rūpēties par savu apģērbu, mazgāt traukus, sakārtot rotaļlietas, palīdzēt gatavot ēst, iztīrīt paklāju. Sākumā būs vajadzīgs laiks, kamēr mazie bērni iemācīsies to paveikt. Protams, pašiem to izdarīt būtu daudz vieglāk un ātrāk. Paturiet prātā – jūs veidojat savu bērnu dzīves! Bērniem augot ir jāamācās arī praktiskas lietas.

Tikpat svarīgi vecākiem palīdzēt bērniem, kad viņi sākuši skolas gaitas, mājasdarbu pildīšanā. Tas Kungs, tāpat kā jūs, interesējas par jūsu bērna sekmēm. Jūs varat bērnam palīdzēt noskaidrot, kā skolā mācītais saskan ar Dieva Vārda patiesību, kā arī veidot pareizu attieksmi pret skolotājiem, mācot bērnu cienīt viņu autoritāti. Vecāki pat daudz lielākā mērā nekā skolotāji ir atbildīgi par savu bērnu izglītību.

Lai pagodinātu Dievu, varat kopā ar bērniem iesaistīties gan skolas uzdevumu, gan dažādu mājas pienākumu veikšanā, saņemot spēku to izdarīt no Viņa. Tā ir vēl viena atslēga labām attiecībām ģimenē.

Kopīgas spēles

Varbūt jautāsi, kā jautrība var palīdzēt veidot kristocentriskas ģimenes attiecības. Kopīgas spēles un smiešanās nāk mums par labu. Bībelē rakstīts: „*Priecīga sirds dziedina vainas*” (Salamana pamācības 17:22). Mēs uztveram sevi pārāk nopietni, būtu vērts iemācīties pasmieties pašiem par sevi. Kopīgas spēles palīdz veidot labas ģimenes attiecības.

Kāds kristietis stāstīja Kempbelam Morganam, pazīstamam mācītājam Londonā, par savām problēmām izveidot ciešākas attiecības ar savu mazo dēlenu. Vīram par pārsteigumu, mācītājs

pajautāja: „Kad jūs pēdējoreiz spēlējāties ar savu zēnu?” Tas atbildēja: „Nekad neesmu to darījis.” „Tad ejiet mājās un kopā paspēlējieties!” skanēja atbilde. Tas tiešām satuvināja tēvu un dēlu.

Izmantojiet iespēju iesaistīties savu bērnu rotaļās un brīvā laika pavadīšanā – vai tas būtu futbols, paslēpes, bilžu izkrāsošana, spēlēšanās ar mašīnām, zaldātiņiem vai lellēm, Lego vai lidmodeļu būvēšana. Varat noorganizēt kopīgas ģimenes spēles un aktivitātes, kas patiks gan jums, gan jūsu bērniem. Grāmatas beigās atradīsiet sarakstu ar dažādām aktivitātēm, kurās ar prieku var iesaistīties visa ģimene. Kopīgas spēles stiprina attiecības ģimenē.

Kopīgi liecināt par Dievu

Kopīgs mērķis apvieno cilvēkus. Ja tas ir Dieva mērķis, ir īpaša vienotība. Jēzus sacīja: „*Jūs būsiet Mani liecinieki*” (Apustuļu darbi 1:8). Kopā kā ģimene varat lūgt Dievu par citām ģimenēm, par savu bērnu draugiem skolā, kā arī par saviem radiniekiem, draugiem un kolēģiem, kuriem vajadzīgs Jēzus Kristus. Lūdzot kopā Dievu par citiem cilvēkiem, jūs satuvināties arī savā starpā. Tā ir liecība jūsu bērniem, kad viņi redz vecākus kalpojam Tam Kungam un palīdzam citiem uzzināt Labo vēsti par Glābēju. Varat uzaicināt ciemos draugus, kuri nav kristieši, varat dāvināt Bībeles kalendārus saviem kaimiņiem Ziemsvētkos, varat aicināt citus uz baznīcu, izdalīt traktātus vai bukletus, iesaistoties evaņģelizācijā. (*Piemēram, Bērnu kristīgās izglītība apvienībā, e-pasts: ceflatvia@inbox.lv varat pasūtīt grāmatiņas „Katru dienu ar Dievu” u.c. – red.*)

Kad tēvs kristietis vai māte kristiete liecina par Jēzu Kristu, tas uzrunā visu ģimeni un bērni mācās no viņu piemēra. Viņi redz, kāds ir kristietis, kad jūs dalāties Kristus mīlestībā arī praktiskā veidā, sniedzot citiem palīdzīgu roku. Vai ir kāds vecāks cilvēks, kāds, kam jūs varētu palīdzēt, jums kaimiņos vai jūsu draudzē? Jūs varētu viņu apciemot kopā ar bērniem, iepriecinot ar kādu dāvanīgu vai aprunājoties un uzmundrinot. Vai jūs kā ģimene esat „adoptējuši” misionāru, par kuru lūdzat Dievu un atbalstāt? Vai jūsu mājās varētu notikt nodarbības apkārtnes bērniem, organizējot Ziemsvētku vai Lieldienu evaņģelizācijas pasākumu? Turpmāk varētu uzsākt Labās vēsts pulciņu, kas tiekas vai nu katru nedēļu, vai reizi mēnesī. Jūsu mājas var kalpot kā „misijas stacija” savā apvidū, Dievs svētīs jūs kā ģimeni un jūs būsiet par svētību arī citiem.

Katram kristietim jāpieder vietējai draudzei. Tas nozīmē ne tikai apmeklēt dievkalpojumus, bet arī aktīvi iesaistīties ar lūgšanu, atbalstu un palīdzību, kā vien tas iespējams. Kristiešu ģimene var ietekmēt apkārtējos ar savu piemēru, tādējādi liecinot par Dievu. Cilvēki redz, kādas pārmaiņas Kristus rada ģimenē, un sajūt mīlestības pilnu atmosfēru. Kristīgās ģimenes nav nevainojamas, tomēr ir liela atšķirība, kad ģimenes centrā ir Kristus un Viņa Vārds.

Vienā virzienā

Ja katrs ģimenes loceklis nav pieņēmis savu daļu, veidojot mājas tādas, kādām tām jābūt pēc Dieva prāta, kaut kā pietrūkst. Jums jāsadarbojas. Tāpat kā ķēdes stiprums atkarīgs no tās vājākā posma, arī ģimene ir tik stipra, cik stipra ir tās vājākā daļiņa. Daudzās ģimenēs ir neticīgi tuvinieki, kuri cenšas vest pretējā virzienā. Lūdziet Dievu par viņiem un turpiniet viņus iedrošināt!

Bībelē rakstīts: „*Un vērosim cits citu, lai paskubinātu uz mīlestību un labiem darbiem*” (Ebrejiem 10:24). Iedrošiniet viens otru darīt visu iespējamo, kalpojot Dievam. Vīri, iedrošiniet savu sievu viņas darbā draudzē. Sievas, aiciniet vīrus vadīt ģimenes svētbrīžus. Bērni, palīdziet

svētdienu rītos mammai gatavot brokastis un salikt visu pusdienām, lai visi varat apmeklēt baznīcu, neizjūtot satraukumu vai steigu. Vecāki, mudiniet savus pusaudžus aktīvi iesaistīties draudzes jauniešu grupā. Viens vai divi no jums rīkojas tā, kā ir pareizi? Tomēr daudz labāk, ja visi ir vienoti. Sātana mērķis ir sadalīt vai pat sagraut kristīgu ģimēni, un viņš var pat izmantot ģimenes locekli, lai to īstenotu. Tādēļ mums jālūdz vienam par otru, lai kopā veidotu kristīgu ģimēni, kurā valda labas attiecības.

Prioritāšu noteikšana

Pāvils lūdza: „*Ka jūs svarīgāko pārbaudāt*” (Filipiešiem 1:10). Citiem vārdiem sakot, mums jāatpazīst un jāizvēlas tas, kam ir vislielākā vērtība. Šajā trauksmainajā pasaulē ģimenēm nav iespējams darīt visu, kas tiek piedāvāts. Lai jūsu attiecību centrā būtu Jēzus Kristus, jums jānosaka prioritātes. Jūs nevarat darīt visu, kas vien gadās ceļā. Skolas, vietējās pašvaldības, sporta klubi utt., kā arī baznīcas organizē dažādas aktivitātes un programmas. Jūs kā vecāki zināt, ar cik nodarbībām jūsu bērni tiks galā un kuras ir vispiemērotākās.

Vai jūsu ģimene ir iesaistījusies pārāk daudzās aktivitātēs? Ja iespējams, visai ģimenei vajadzētu sapulcēties pie vakariņu galda. Reizi nedēļā varētu būt kopīgs ģimenes vakars, kad jūs noliekat malā visus darba pienākumus, izslēdzat viedtālrunus un TV un pavadāt kopā laiku, pastāstot, kā gājis, spēlējot kādas spēles un priecājoties par to, ka esat kopā.

Nav burvju receptes, kā izveidot ģimenes attiecības, kuru centrā ir Kristus. Būs daudz jālūdz Dievs, būs vajadzīga disciplīna, un katram ģimenes loceklim jāpieliek pūles, it īpaši vecākiem. Es ticu, ka šie praktiskie ieteikumi būs noderīgi un jūsu ģimene visi kopā vēl vairāk tuvosies Jēzum Kristum.

Vārds par „Pazudošo dēlu”

Iespējams, jums ir bērns, kurš ir tālu no Dieva – nav glābts vai arī ir atkritis no ticības. Tas varētu būt pusaudzis, kurš dumpīgi nepieņem jūsu autoritāti, atsakās iet uz baznīcu un tā vietā aizraujas ar videospēlēm, lieto narkotikas vai neievēro morāles normas.

Centieties izprast sliktas uzvedības cēloņus

Vai jūsu bērns ir padevis pusaudžu spiedienam? Vai viņa ticību ietekmē maldīgas teorijas, kuras māca skolā? Vai viņam bijusi emocionāla vilšanās (varbūt tas saistīts ar draudzenes nodevību)? Vai bērnam ir garīgās izaugsmes krīze? Vai viņš ar nolūku ignorē Dievu, visu izlemjot pēc sava prāta un dzenoties pēc grēcīga prieka? Centieties nezaudēt kontaktu ar savu bērnu, sarunājoties ar viņu! Ja varat noteikt problēmas cēloni, jūsu lūgšanas ir mērķtiecīgākas un, cerams, jums izdosies atrast līdzekli, kas situāciju uzlabotu.

Ievērojiet bibliskus standartus savās mājās

Jūs nekādā ziņā nepalīdzat savam bērnam, ja savās mājās ļaujat viņam brīvi lietot narkotikas vai alkoholu, agri uzsākt attiecības ar draudzeni, lasīt pornogrāfiskus žurnālus utt. Ja jūs meklējat kompromisus un piekāpjaties bērnam mājās, viņš vēlēties iegūt arvien lielāku brīvību, uzstādot savas prasības. Esiet stingri savās prasībās, un viņš klusībā jūs cienīs. Protams, jūsu pašu rīcībai jāatbilst tam, ko sagaidāt no bērna.

Ja viņš draud aizbēgt no mājām, atsakoties pakļauties vispārīgiem noteikumiem, nesāciet uztraukties un neļaujiet sevi iebiedēt. Paskaidrojiet bērnam, kādi ir jūsu mērķi, un palīdziet izprast, kas viņu sagaida, nedzīvojot kopā ar ģimēni. Iespējama situācija, kad jūsu bērns pamet

mājas. Atcerieties stāstu par pazudušo dēlu Bībelē – kad viņš tēvam pieprasīja savu mantojuma daļu, tēvs, kaut arī dēlu mīlēja, piekāpās un ļāva viņam iet. Beigu beigās pazudušais dēls atgriezās mājās.

Turpiniet lūgt Dievu par viņu un turpiniet viņu mīlēt

Neļaujiet sātānam laupīt jums drosmi! Dievs vienalga var izrādīt Savu varenību, iejaucoties šajā situācijā un atbildot uz lūgšanu. Ir svarīgi, lai tad, kad „pazudušais” nāk atpakaļ, viņš var atgriezties pie kāda, kurš uzticīgi kalpo Dievam, tomēr ir gatavs viņu pieņemt atpakaļ. Atcerieties Svētajos Rakstos izteiktos solījumus, piemēram, Salamana pamācības 22:6: *„Māci savam bērnam viņa ceļu, no tā viņš neatstājas arī tad, kad viņš jau vecs kļuvis.”* Un vēl Joēla 2:13 un 25: *„Atgriezieties pie Tā Kunga, sava Dieva! Jo Viņš ir žēlīgs, līdzietīgs un lēnprātīgs.”*... *„Es jums griezīšu par labu visus tos gadus, kuros jūsu ražu postīja siseņi.”* Vai atceraties Jeremijas 18:4 aprakstīto līdzību par māla trauku? *„Un, kad trauks, ko viņš darināja, neizdevās, kā tas ar mālu podnieka rokās gadās, tad viņš pataisīja no tā citu trauku, kā tas viņam tieši patika.”* Dievs var arī šo dzīvi paņemt atkal un pārveidot to Savam godam.

4. Kā runāt par glābšanu

Kāda ir jūsu vislielākā lūgšanu vajadzība par saviem bērniem? Es esmu pārliecināts, ka tā ir viņu glābšana. Bībele māca, ka bērns var uzticēties Jēzum, veidojot īstas personīgas attiecības ar To Kungu. Kāds ir jūsu pirmais mērķis, mācot saviem bērniem Dieva Vārdu? Vai ne tas, lai viņi iepazītu Jēzu Kristu kā savu Glābēju?

Būdami kristīgi vecāki, mēs negaidām, lai mūsu bērnus evaņģelizētu tikai mācītājs vai svētdienskolas skolotāja. Tas vispirms ir **mūsu** pienākums. Jūs nevarat izglābt savu bērnu. Jums nekad nevajadzētu izdarīt spiedienu uz viņu, lai nesanāk tā, ka bērns pieņem cilvēcīgu lēmumu attiecībā uz Kristu, tikai lai izpatiktu jums. Lūdzot par sava bērna glābšanu, pilnībā esam atkarīgi no Tā Kunga, cerībā, ka Viņš paveiks Savu žēlastības darbu mūsu bērna dvēselē. Viņš teica: „*Pasluḑiniet evaņģēliju visai radībai*” (Marka 16:15). Patiesi Labā vēsts domāta ikvienam, arī bērniem. Svētais Gars lieto evaņģēliju, lai vestu bērnus pie Glābēja un dotu tiem jaunu dzīvi Jēzū Kristū (Romiešiem 1:16; Jēkaba 1:18).

Ko varam darīt, lai stāstītu mūsu bērniem Labo vēsti?

Izmantot iespējas, lai runātu ar bērnu par glābšanu

Ģimenes svētbrīža laikā

Tā kā jūs lasāt Bībeli un lūdzat kopā kā ģimene, jautājums par jūsu bērna personīgajām attiecībām ar To Kungu būs jānoskaidro. Esiet gatavi runāt ar viņu par to, ko personīgi nozīmē Glābējs un ka tas ir Jēzus. Ja bērnam ir kādi jautājumi, atklāti uz tiem atbildiet!

Atgriežoties mājās no baznīcas vai svētdienskolas

Jūs varat nostiprināt to, kas tika mācīts baznīcā, pārrunājot šīs Bībeles patiesības. Piemēram, jūs varētu sacīt: „Vai stāsts, ar kuru mācītājs paskaidroja, ko Jēzus paveica mūsu labā pie krusta, nebija lielisks?” vai arī „Priecājos, ka tava skolotāja pastāstīja par Nikodēmu, jo šis stāsts atklāj, cik svarīgi piedzimt no jauna”.

Ziemsvētkos

Šajā laikā ir lieliska iespēja paskaidrot īsto Ziemsvētku nozīmi, pastāstot, kādēļ Jēzus ienāca pasaulē un ko tas mums katram nozīmē.

Liieldienās

Liieldienās vecāki var bērniem pastāstīt, kas notika pirmajās Liieldienās, kas ir Palmu svētdiena, Lielā Piektdiena un Liieldienu svētdiena. Noteikti jāpaskaidro, ko Glābējs atnāca darīt mūsu labā, kā arī jābūt gataviem atbildēt uz jautājumiem.

Ejot gulēt

Bieži vien, kad liekam bērnus gulēt, viņiem ir daudz jautājumu. Piemēram, bērns varētu sacīt, ka viņš baidās, ka viņu varētu atstāt, kad Jēzus atnāks atkal. Viņš varētu jautāt: „Kādēļ Jēzum bija jānomirst?” Lai jūsu atbilde ir godīga, atklājot to, kas mācīts Bībelē!

Kad miris radnieks vai draugs

Bērnus interesē, kas notiek pēc nāves, it īpaši tad, kad nomiris kāds ģimenei tuvs cilvēks – draugs vai radnieks. Šajos brīžos varam pastāstīt, ko Bībele māca par mūžību. Nebūtu pareizi

sīki visu pārrunāt, tomēr bērnam vajadzētu pastāstīt, kur nonāk dvēsele (cilvēka es jeb būtība) un kāpēc.

Labās vēsts pulciņš jūsu mājās

Mūsu mājās vienmēr bijuši Labās vēsts pulciņi, lai kur mēs dzīvojām. Mēs teicām pulciņa bērniem, ka viņi var palikt pēc nodarbības, lai saņemtu atbildi uz jautājumu, kā tikt izglābtam. Līdz ar to mums bija privilēģija dot padomus tik daudziem zēniem un meitenēm, un viņu skaitā bija arī divi mūsu pašu bērni. Savukārt divi citi mūsu bērni mums pateica, ka vēlas uzzināt, kā tikt izglābtiem, kad vakarā kopā lasījām Bībeli.

Ir vēl tik daudz citu iespēju, kā pārrunāt evaņģēliju ar saviem bērniem, arī ikdienas sarunās.

Mācīt savam bērnam par glābšanu

Jūs varat mācīt par glābšanu ģimenes svētbrīžos, izmantojot grāmatiņu no sērijas „Katru dienu ar Dievu” vai arī grāmatiņu „Kas jāzina katram bērnam”. Varat savam bērnam paskaidrot Bezvārdu grāmatas vēsti un kopīgi izlasīt kādu evaņģelizācijas traktātu. (Latvijā minētā literatūra pieejama BKIA ofisā.)

Necentieties iemācīt visu par glābšanu vienā reizē. Māciet šīs Bībeles patiesības dažādos laikos, lūdzot, lai Svētais Gars apgaismo jūsu bērnu, lai viņš ticētu un pieņemtu Dieva Vārdu!

Glābšanas vēsts ietver šādas patiesības:

Kas ir Dievs un ko Viņš ir izdarījis

Māciet savam bērnam, kas ir Dievs un ko Viņš ir izdarījis. Uzsveriet to, ka Dievs ir svēts, labs, mīlošs un žēlsirdīgs; Viņš mūs ir radījis un uzrunā mūs Bībelē.

Mūsu grēks

Māciet, ka grēks ir nepaklausība Dieva pavēlēm; ka visi ir grēcinieki Dieva priekšā pēc savas dabas, kā arī darot sliktas lietas. Māciet, ka grēkam ir sekas.

Jēzus Kristus, Dieva Dēls – krustā sists, augšāmcēlies un paaugstināts

Māciet viņam, ka Jēzus ir patiess Dievs un cilvēks. Māciet par Viņa nevainojamo dzīvi, Viņa vārdiem un brīnumiem. Māciet, kāda nozīme ir Viņa nāvei, par Viņa augšāmcelšanos un ka Jēzus paaugstināts Debesīs. Viņš ir ķēniņu Ķēniņš, kas valda pār visu, un Viņš ir vienīgais, kas var glābt mūs no grēka.

Grēku nožēla un ticība

Pastāstiet savam bērnam, ko nozīmē pārstāt dzīvot, kā pašam ienāk prātā, un ko nozīmē uzticēties Glābējam. Stāstiet par to, kāds tas ir guvums un kāda privilēģija sekot Jēzum.

Piezīme: *Jūsu bērnam nav jāzina viss par evaņģēliju, lai viņš tiktu izglābts. Tomēr, runājot ar bērnu par glābšanu, jūs redzēsiet, kurus aspektus paskaidrot sīkāk.*

Pasakiet savam bērnam, ka, ja viņam būs vajadzīga palīdzība, lai noskaidrotu, kā pieņemt Kristu, viņš var aprunāties ar jums. Iespējams, ka viņš to izdarīs pats, bez jūsu palīdzības. Nekādā gadījumā neizdariet spiedienu! Sekojiet Svētā Gara vadībai un esiet gatavi sniegt bērnam vajadzīgo atbalstu un padomu par šo izšķirošo soli!

Mēģināt saskatīt, vai jūsu bērna dzīvē ir vai nav Kungs Jēzus

Ja bērns apmeklē svētdienskolu un baznīcu, runā par Jēzu un pat lūdz Dievu, tas vēl nenozīmē, ka viņš patiešām ir uzticējies Glābējam. Ticība kādām lietām *par* Kristu nevar aizstāt personīgas attiecības *ar* Viņu (Jēkaba 2:19).

Parasti bērns, kurš audzis kristīgā ģimenē, nerunā tik iespaidīgi kā tas, kurš izglābts no bezdievīgas dzīves. Kristiešu bērni bieži ir pasargāti no smagiem grēkiem. Viņu dzīve pat var ārēji līdzināties īstu ticīgo dzīvei, gan vārdos, gan rīcībā. Jāpatur prātā, ka ikviens, jauns vai vecs, var tikt izglābts vien no Dieva žēlastības, paļaujoties vienīgi uz Kristu (Efeziešiem 2:8).

Bērns, kura vecāki ir kristieši, var pat precīzi nezināt, kad viņš piedzimis no jauna. Tomēr iekšējam žēlastības darbam vajadzētu būt redzamam – ir jābūt pierādījumiem. Ja bērns atklāti paziņo, ka viņš ir glābts, mums jālūdz Dievs par to, lai viņa dzīvē parādītos Gara auglis, un to tad arī meklēsim. Galatiešiem 5:22 māca, ka: „*Gara auglis ir mīlestība...*” (2012. g. Bībeles tulk.) Tieši šis auglis ir pirmais, kuru meklēt bērna, kurš uzticējies Jēzum, dzīvē. Tas izpaudīsies dažādos veidos:

- mīlestībā pret Glābēju – vēlmē uzzināt vairāk par Jēzu Kristu;
- mīlestībā pret Dieva Vārdu – interesē par Bībeli un Dieva darbu;
- mīlestībā pret lūgšanu – pieaugošā dedzībā runāt ar Dievu lūgšanā;
- mīlestībā pret citiem kristiešiem – vēlmē būt kopā ar cilvēkiem, kuri arī pieder Kristum;
- mīlestībā pret pazudušajiem – rūpēs par to, lai cilvēki atgrieztos pie Kristus.

Ja redzat savu bērnu izrādām mīlestību vienā no šiem vai pat vairākos veidos, varat priecāties un justies atvieglots. Šis auglis vēl var būt vārgs un nenobriedis, bet tas ir **auglis**, un tā ir skaidra liecība par atdzimšanu.

Ja jūsu bērna dzīvē *neparādās* atgriešanās auglis, esiet gatavi dot viņam padomu. Ja viņš patiešām vēlas pieņemt Kristu kā savu personīgo Glābēju un Kungu, paskaidrojiet vienkāršos vārdos, ko darīt soli pa solim. Protams, ja esat pārliecināts, ka jūsu bērnam vēl nav patiesu personīgu attiecību ar To Kungu.

Lai noskaidrotu, vai jūsu bērns patiešām ir atgriezies, varat uzdot viņam dažus no dotajiem jautājumiem (neuzspiežot viņam kaut ko apgalvot tikai tādēļ, lai jūs iepriecinātu, lai gan tas nesaskan ar viņa pārliecību):

- Kam pateicoties mēs tiksim attaisnoti Dieva priekšā?
- Kā mēs varam zināt, ka nonāksim Debesīs un kādu dienu būsim kopā ar Kungu Jēzu?
- Vai esi pārliecināts, ka tavi grēki tev ir piedoti un ka esi gatavs satikt Dievu? Kā tu to vari zināt?
- Kad kopā ar bērnu dzirdat evaņģēlija sludināšanu, varat viņam jautāt: „Vai tu esi to izdarījis? Vai esi lūdzis, lai Jēzus tevi glābj?”

Jūsu bērna atbildēm uz šiem jautājumiem vajadzētu parādīt, vai viņš paļaujas vienīgi uz Kristu, kurš var viņu izglābt, un vai viņš ir pārliecināts par glābšanu.

Nobeigums:

Bībele māca, ka bērns var uzticēties Tam Kungam, veidojot īstas personīgas attiecības ar Viņu. Rakstos nav norādīts vecums, kad bērni var iepazīt To Kungu. Arī mums tas nav jānosaka,

jo tas ir Svētā Gara darbs, Viņš atklāj Kristu bērna sirdī caur Dieva Vārdu. Ir bibliski lūgt Dievu par patiesu jūsu bērna atgriešanos.

5. Padomdošana bērnam, kurš vēlas nākt pie Kristus

Ja jūsu bērns atnāk un saka jums: „Kā manā dzīvē var būt Jēzus?“, ko jūs viņam atbildēsiet? Ja viņš vēl nav glābts, ir svarīgi, lai jūs būtu gatavs paskaidrot, ko nozīmē iet pie Kristus.

Rūpīgi pārdomājiet atbildi

Atvēliet pietiekami daudz laika, lai atbildētu uz bērna jautājumiem un risinātu problēmas! Kādam bērnam varētu būt vajadzīga lielāka palīdzība un sīkāki paskaidrojumi nekā citiem. Pirms turpināt sarunu, pārliedzieties, ka bērns sapratis jūsu teikto. Vadiet bērnu tik tālu, cik viņš tam ir gatavs. Ja viņš vēl nav gatavs uzticēties Kristum kā savam Glābējam, neuzstājiet, lai viņš atzītu, ka tic Jēzum, jo tas nebūs patiesi.

Uzdodiet jautājumus

Jautājumi jums palīdzēs noskaidrot, ko bērns sapratis. Izvairieties no jautājumiem, kur atbilde tāpat ir pilnīgi skaidra, kā arī no tiem, uz kuriem var atbildēt tikai ar „jā” vai „nē”. Tā kā jūs jau esat mācījuši bērnam par glābšanas ceļu, padomdošanas laikā nekā kardināli jauna nebūs.

Lietojiet savu Bībeli

Pārrunājot šos jautājumus, turiet savu Bībeli atvērtu! Dariet bērnam zināmu, ka tas rakstīts Bībelē! Lai bērnam nebūtu pārāk daudz informācijas, labāk izvēlieties mazāk Bībeles pantu. Dažus pantus varat citēt no galvas, tomēr paskaidrojot, kā tikt izglābtam; kopā izlasiet šo rakstu vietu no Bībeles.

Lietojiet šo kopsavilkumu atbilstoši savai situācijai

Šajā nodaļā būs uzskaitītas Bībeles patiesības, kuras jāzina ikvienam, kurš nāk pie Kristus. Tomēr, tā kā jūs ļoti pazīstat savu bērnu un jau esat mācījuši viņam par glābšanu, sīkāk pakavēties pie pirmās daļas nebūs vajadzīgs. Pārliedzieties, vai viņš saprot, kas ir Dievs, grēks un Glābējs.

Noderīga varētu būt Bezvārdu grāmata, lai bērnam atgādinātu galvenās patiesības, kas viņam jāzina. (Šo mazo grāmatiņu ar lapām piecās krāsās varat saņemt BKIA ofisā.) Zelta lapa simbolizē Dievu un Debesis, tumšā (melnā) lapa grēku, sarkanā – Kristus nāvi un augšāmcelšanos, baltā stāsta par salīdzināšanos ar Dievu, bet zaļā atgādina par izaugsmi kristieša dzīvē. Atcerēsieties, ka nav vienas universālas padomdošanas metodes, kas automātiski derēs sarunā ar katru bērnu. Bībelē teikts: „Glābšana ir pie Tā Kunga” (Jonas 2:10; Psalmi 3:8).

Pārliedzieties, ka jūsu bērns saprot, kas ir:

Dievs

Uzdodiet jautājumu: „Kas ir Dievs?”

Dievs ir mūs radījis. Viņš uzrunā mūs Bībelē. Dievs ir svēts un nevainojams. Viņš mūs mīl.

Grēks

Uzdodiet jautājumu: „Kas ir grēks?”

Grēks ir nepaklausība Dieva pavēlēm. Ja tu domā, saki un dari to, kas ir nepareizi, tas ir grēks. Pārrunājiet grēka piemērus: melošana, zagšana un krāpšanās. Kad rīkojamies nepareizi un grēkojam, mēs sabojājam savas dzīves, sāpinām citus un, kas visļaunāk, – tas šķir mūs no Dieva.

Jautājiet: „Vai gribi, lai Jēzus tevi pārveido?”

Piezīme: *Turpiniet tikai tad, ja bērns apzinās, ka viņam vajadzīga Dieva piedošana.*

Glābējs

Jautājiet: „Kas ir vienīgais, kurš var tevi atbrīvot no grēka?”

Jautājiet: „Ko Jēzus ir izdarījis, lai mūs glābtu?”

Jautājiet: „Kas notika pēc Jēzus nāves un kur Viņš ir tagad?”

Paskaidrojiet, kā tikt glābtam

Izmantojiet Bībeles pantu

Piemērotas rakstu vietas ir Jāņa 1:12, Jāņa 3:16, Apustuļu darbi 16:31, Romiešiem 10:13, Atklāsmes grāmata 3:20. Izmantojiet vienu, konkrētajai situācijai vispiemērotāko! Aiciniet bērnu to izlasīt vai izlasiet to viņam priekšā, ja bērns vēl neprot lasīt. Izmantojiet šo pantu, lai paskaidrotu, kas bērnam jādara un ko darīs Dievs. Piemēram, jūsu vārdi varētu būt apmēram šādi:

Romiešiem 10:13

- Kas tev jādara: „*piesauc Tā Kunga vārdu*”
= lūdz, lai Jēzus tev piedod, ticot, ka Viņš to darīs.
- Ko darīs Tas Kungs: „*... tiks izglābts*”
= Viņš atbrīvos tevi no grēka, un kopā ar Viņu tu būsi glābts.

Pārliecinieties, ka bērns saprot, kas mācīts šajā pantā. Varbūt jāpaskaidro vēlreiz. Ja vēlaties, varat izmantot šādu ilustrāciju:

„Ko tu darītu, ja tev apstātos pulkstenis? Tu to *nenestu* pie miesnieka, maiznieka vai drēbnieka. Tu to aiznestu pie pulksteņmeistara. Mūsu dzīves ir grēka sabojātas, un ir tikai viens vienīgs, kas tās var salabot, – Kungs Jēzus. Ko tu dari, kad aiznes pulksteni pie pulksteņmeistara? Tu to viņam uztici un lūdz pulksteni salabot. Tieši to arī Jēzus vēlas, lai tu darītu: uztici savu dzīvi Viņam un lūdz, lai Jēzus to salabo – lai izglābj tevi.”

Piezīme: *Līdzīgā veidā var paskaidrot arī pārējās rakstu vietas – Kas tev jādara... un Ko darīs Tas Kungs.*

Pasakiet bērnam, ka tas ir ļoti svarīgs solis

„Nākt pie Kristus ir ļoti svarīgs solis. Kad tu lūdz Jēzu, lai Viņš tevi glābj, Tas Kungs pārņem tavas dzīves vadību, tu vēlēties darīt to, ko Viņš tev liek Bībelē, – no visas sirds. Sekot Jēzum nav viegli – citi varbūt tevi izsmies, jo tu piederi Jēzum un izturies citādi – tas viņus kaitina.”

„Vai tu gribi lūgt, lai Jēzus tevi glābj... vai arī gribi par to vēl padomāt?”

Piedāvājiet bērnam izvēli, kas neliek noteikti teikt „jā”, tikai lai jums izpatiktu. Ja viņš atbild, ka labāk vēl pagaidīs un padomās par to, neizdariet spiedienu pieņemt kādu lēmumu, kas nebūs

patiess. Pasakiet bērnam, ka „Šodien ir pestīšanas diena”, un lūdziet Dievu, lai viņš nāktu pie Kristus! Jo ātrāk, jo labāk.

Iedrošiniet viņu skaļi lūgt Dievu, ja bērns ir gatavs nākt pie Kristus

Ja jūsu bērns grib uzticēties Tam Kungam, *iedrošiniet viņu runāt ar To Kungu*. Nav pat svarīgi, kādus vārdus viņš pateiks, galvenais, ka bērns patiesi tic tam, ka Jēzus piedos viņa grēku. Ja viņš nezina, ko teikt, varat teikt priekšā apmēram tā:

„Mīļais Kungs Jēzu, es nožēloju visu slikto, ko esmu darījis. Paldies, ka Tu nomiri pie krusta par mani! Es tagad lūdzu, lai Tu atbrīvo mani no grēka un pārveido, lai es būtu tāds, kā Tu vēlies.”

Runājiet par pārliecību par glābšanu

Bērns var zināt, ka viņš ir izglābts. Nesakiet viņam: „Tagad tu esi izglābts.” Viņa pārliecības avotam nevajadzētu būt jūsu vārdiem vai paša izjūtām, bet gan Bībelē izteiktajam Dieva apsolījumam. Vēlreiz izlasiet iepriekš paskaidroto Bībeles pantu un palīdziet tajā saskatīt Dieva apsolījumu. Piemēram, izlasiet vēlreiz Romiešiem 10:13 un sakiet:

„Ko tu lūdzi, lai Jēzus izdara tavā labā?” „Es lūdzu, lai Viņš mani izglābj.”

„Ko Tas Kungs apsolīja darīt? Izlasīsim vēlreiz Romiešiem 10:13 – „*Jo ikviens, kas piesauc Tā Kunga vārdu, tiks izglābts.*”” „Viņš saka, ka mani izglābs.”

„Kā tu domā, ko Jēzus ir izdarījis tavā labā?” „Viņš ir mani izglābis.”

„Kā tu to vari zināt?” „Jo Viņš tā teicis Bībelē.”

„Jā, tā ir! Atceries Viņa apsolījumu, kad ir kārdinājums to apšaubīt! Daži cilvēki uzskata, ka tev vajadzētu dzirdēt balsi no Debesīm vai arī redzēt gaismas uzplaiksnījumu. To Dievs nesola. Bībelē Viņš ir apsolījis mūs izglābt, ja lūgsim to. Tādēļ tad, kad prāto, vai tā ir patiesība, atceries šajā pantā izteikto solījumu!

Vēl tu redzēsi Jēzus radītās pārmaiņas savā dzīvē.”

Bērns var zināt, ka...

- tad, kad cilvēks nāk pie Kristus, visi grēki ir piedoti;
- Dievs ir Debesu Tēvs katram, kurš patiesi uzticas Kristum;
- tie, kuri uzticas Kristum, kādu dienu nonāks Debesīs;
- viņā dzīvo Svētais Gars, kas palīdz dzīvot tā, lai pagodinātu Dievu.

Viņš var pateikties Tam Kungam par to, ko Jēzus ir darījis viņa labā, un arī jūs, vecāki, varat darīt to pašu – Viņam pateikties.

Ja jūsu bērns ir patiesi iepazinis To Kungu, parādīsies garīgi augļi un izaugsme (Galatiešiem 5:22, 23; 2. Pētera 3:18). Evaņģēlijos Jēzus vairākkārt brīdina par ticības izpausmēm, kas nav patiesas, piemēram, vairākās Mateja 13 aprakstītajās līdzībās. Viņš sacīja: „*No viņu augļiem jums tos būs pazīt*” (Mateja 7:20). Lūdziet Dievu, lai jūsu bērns pieaug Kristū! Lūdziet, lai viņš uzticīgi liecinātu par Kristu, atspoguļotu Jēzus līdzību un piepildītu Dieva gribu savā dzīvē, būdams Kristus miesā – draudzē.

6. Ticīga bērna audzināšana

Nekas nebeidzas, kad bērns nāk pie Kristus. Tas ir tikai sākums – sākums jaunai dzīvei Kristū pašam bērnam un jauna atbildība jums, kristīgiem vecākiem. Jēzus sacīja: „*Gani Manus jērus*” (Jāņa 21:15). Bērni, kas uzticējušies Jēzum, ir *Viņa* jēri. Dievs liek Saviem „*jēriem*” pieaugt (1. Korintiešiem 3:6,7). Dievs liek mums lūgt par viņiem, mācīt, iedrošināt viņus un palīdzēt viņiem.

Ticīgam bērnam pieaugot, viņam no jums jāiemācās **septiņas svarīgas Bībeles patiesības/instrukcijas**. Bērns tās mācās mājās no vecākiem, kā arī no saviem skolotājiem baznīcā, svētdienskolā, jauniešu grupā, Labās vēsts pulciņā, kristīgā nometnē u.tml.

Īss Bībeles patiesību kopsavilkums:

Bībele

Kas ir Bībele

- **Dieva Vārds, verbāli iedvesmots** no sākuma līdz galam (2. Timotejam 3:16). Svētajos Rakstos katru vārdu iedvesis Dievs. Bībele ir Dieva „vēstule” mums.
- **Tā ir pilnīga**; Bībelei nekas nav pieliekams klāt vai atņemams nost (Atklāsmes grāmata 22:18,19). Dievs mums ir reizi par visām reizēm parādījis, kam mums jātic un kas mums jādara.
- **Tā ir patiesa** (Jāņa 17:17); varam pilnībā paļauties uz jebkuru Bībeles daļu. Viss tur rakstītais ir uzticams. Dievs mums devis Grāmatu, kurā kļūdu nav.
- **Tai ir spēks** – tā spēj pārveidot dzīves. Dievs izmantoja Savu Vārdu, lai dotu mums jaunu dzīvi Kristū (Romiešiem 1:16, Jēkaba 1:18, 1. Pētera 1:23); kad katru dienu lasām Dieva Vārdu un paklausām tam, Bībele mūs stiprina kā kristiešus (Jēkaba 1:22-25, 1. Pētera 2:2).

Ieteicams bērniem pastāstīt, kā ieguvām Bībeli – ne vien par to, kas bija iesaistīti tās rakstīšanā, bet arī tulkošanā, drukāšanā un izplatīšanā.

Ko darīt ar Bībeli

- **Lasī to!** Iedrošiniet savu bērnu katru dienu izlasīt no Bībeles dažus pantus. Ieteicams izmantot Bībeles lasīšanas piezīmes, piemēram „Katru dienu ar Dievu” (6–9 gadus veciem bērniem) vai „Gribu visu zināt” (10–13 gadus veciem bērniem), pieejamas BKIA. Ja bērns ir pārāk mazs, lai patstāvīgi lasītu Bībeli, jums vajadzētu to lasīt viņam priekšā; bērnam vajadzīgs Dieva Vārds katru dienu (Mateja 4:4).
- **Zini Dieva Vārdu!** Palīdziet savam bērnam iemācīties, kādas ir Bībeles grāmatas un kā tās iedalāmas – likumi, vēsture, dzeja, pravietojumi, evaņģēliji, Apustuļu darbi, vēstules un Atklāsmes grāmata. Viņam vajadzētu pārzināt galvenos notikumus un Bībeles saturu, kā arī to, kā pēc atsaucis sameklēt rakstu vietu Bībelē.
- **Iegaumē to!** Bērni ir pats labākais laiks, lai iegaumētu. Veltiet laiku tam, lai bērnam palīdzētu iemācīties Bībeles pantus no galvas! To izdarīt palīdzēs divas atslēgas: atkārtošana un atsaukšana atmiņā.
- **Lieto to!** Bērnam vajadzētu iemācīties pielietot Dieva Vārdu savā ikdienas dzīvē. Viņš lietos Vārdu, lai uzveiktu sātānu; viņš to lietos, lai liecinātu saviem draugiem par Jēzu. Tādēļ svarīgi sameklēt noderīgus Bībeles pantus.

Lūgšana

Kas ir lūgšana

Lūgšana ir saruna ar visvareno Dievu, kurš mūs mīl. Dievs grib, lai cilvēki ar Viņu bieži sarunātos par to, kas notiek viņu dzīvēs katru dienu. Lūgšana ietver slavēšanu, grēku nožēlu, pateicību, aizlūgšanu par citiem un lūgšanu arī par sevi.

Kā lūgt

Jēzus mums devis paraugu lūgšanai Mateja 6:9-13. Bībelē ir daudz piemēru, kur aprakstīts, kā cilvēki lūdza Dievu, kā arī padomi, kā nākt pie Dieva lūgšanā, un tie var mums palīdzēt lūgt Dievu. Mums vajadzētu lūgt:

- Dievu, mūsu Debesu Tēvu (Jāņa 16:23);
- Jēzus Vārdā (Jāņa 14:13,14);
- Svētā Gara vadībā (Jūdas 20);
- ticībā (Marka 11:24);
- saskaņā ar Tēva gribu (1. Jāņa 5:14,15);
- izsakot noteiktus lūgumus (Filipiešiem 4:6).

Kā Dievs atbild uz lūgšanām

Dievs atbild uz lūgšanā trīs veidos:

- Dieva atbilde var būt „jā”. Anna lūdza Dievam dēlu, un Viņš tai deva Samuēlu.
- Dieva atbilde var būt „nē”. Pāvils trīsreiz lūdza, lai Dievs atbrīvo viņu no dzeloņa miesā, bet Dievs atbildēja: „*Tev pietiek ar Manu žēlastību*” (2. Korintiešiem 12:9). Dieva atbilde Pāvilam bija „nē”.
- Dieva atbilde var būt „gaidi”. Marija un Marta lūdza, lai Jēzus nāk un dziedina viņu brāli Lācaru, bet Viņš pagaidīja divas dienas un tikai tad gāja uz Betāniju.

Grēka dēļ mūsu lūgšanas var palikt neatbildētas (Psalmi 66:18), bet Dieva Vārds māca, ka „*Ja atzīstamies savos grēkos, tad Viņš ir uzticīgs un taisns, ka Viņš mums piedod grēkus un šķīsta mūs no visas netaisnības*” (1. Jāņa 1:9).

Liecība

Dievs var lietot izglābtus bērnus, lai uzrunātu tos, kuri Viņu nepazīst. Iedrošiniet savu bērnu būt par labu Kristus liecinieku, lai kur arī viņš ietu (Apustuļu darbi 1:8).

Kā liecināt par Jēzu

Māciet bērnam ar savu dzīvi apliecināt, ka viņš ir kristietis (Mateja 5:16). Tad viņam būs iespējas liecināt par to, ko Jēzus darījis viņa labā.

Viņš var citiem stāstīt par savu Glābēju gan skolā, gan spēlējoties – visur, kur bērns iet (1. Pētera 3:15). Brīdiniet par to, ka liecināt par Jēzu nav viegli (2. Timotejam 3:12). Citi var neņemt viņu nopietni, izsmiet, varbūt pat nodarīt pāri.

Kā liecināt

Palīdziet savam bērnam citiem stāstīt par ceļu uz glābšanu, paskaidrojot, kā izmantot noteiktu uzskati, lai liecinātu par Jēzu.

Bezvārdu grāmata: vienkāršs uzskates līdzeklis, kas palīdz sludināt Labo vēsti, – grāmatiņa ar 5 lapām dažādās krāsās.

- Zelta lapa – Dieva svētums

- Tumšā (melnā) lapa – mēs esam grēcinieki
- Sarkanā lapa – Kristus nomira par mums
- Baltā lapa – iespējama salīdzināšanās ar Dievu
- Zaļā lapa – izaugsme žēlastībā

Bezvārdu grāmata kopā ar tās simbolisko skaidrojumu Latvijā pieejama BKIA.

Traktāti un bukleti: bērns varētu tos izdalīt. Piemēram, traktātā „Kā nokļūt Debesīs!” atklātas galvenās patiesības par Dievu un cilvēku, kāpēc vajadzīga glābšana, kā iegūt mūžīgo dzīvību u.c. (Latvijā pieejams BKIA).

Evanģēlijs tavā rokā: priekšmetu stunda, izmantojot savas kreisās rokas piecus pirkstus.

- *Īkšķis* ir saliekts – tādi esam arī mēs savās sirdīs un dzīvēs. Īkšķis ir atdalīts no rādītājpirksta: viss, kas ļauns un nepareizs, nostājas starp mums un Dievu.
- *Rādītājpirksts:* to skolotāja lieto, sakot: „Es jautāju tev.” Tas mums atgādina, ka Dievs mūs visus redz – Viņam zināms viss par mums, un Viņš mūs ļoti mīl.
- *Garākais pirksts* ir pāri visiem. Kad es to nolieku un virs tā lieku labās rokas rādāmpirkstu (parāda vairākas reizes), tas mums atgādina par to, ka Dievs uzkrāva mūsu grēkus Jēzum pie krusta. Tur nomirstot, Jēzus uzņēmās sodu par mūsu grēku.
- *Zeltnesis* – šajā pirkstā liek laulību gredzenu. Kāzu dienā mamma sacīja tētim: „Es ņemu tevi par savu vīru” un viņš sacīja: „Es ņemu tevi par savu sievu.” Tad viņi apmainījās gredzeniem. Tas mums atgādina Bībeles pantu: „*Bet, cik Viņu uzņēma, tiem Viņš deva varu kļūt par Dieva bērniem*” (Jāņa 1:12). Ikvienam jāsaka: „Kungs Jēzu, es ņemu Tevi par savu Glābēju.” Un Jēzus atbild: „Es ņemu tevi par Savu bērnu.” Tas ir tik ļoti svarīgi!
- *Mazais pirkstiņš* atgādina, ka, arī mazi būdami, varam iestāties par Jēzu, veltot savas dzīves Viņam.

Mūsu rokas pirksti pastāsta Labo vēsti. Mums pašiem tā jāņem vērā, un tad varam Labo vēsti stāstīt tālāk, izmantojot savus pirkstus.

Ceļš, sekojot Vēstulei romiešiem: evanģēlija skaidrojums, kura pamatā Bībeles panti no Pāvila vēstules romiešiem. Jūsu bērns var savā Bībelē pasvītrot šos pantus, lai tos parādītu saviem draugiem; viņš var tos izrakstīt kā citātus:

- Romiešiem 3:23 – „mūsu vajadzība”. Romiešiem 1.–3. nodaļā parāda, kādi ir mūsu trūkumi un vainas.
- Romiešiem 5:8 – „vienīgais Glābējs”. Vēstule romiešiem mums atklāj, ka *Kristus miris par mums*.
- Romiešiem 6:23 – „Dieva dāvana” – jauna dzīve mūžīgi kopā ar To Kungu sākas tagad.
- Romiešiem 10:13 – „Kas tev jādara, ko Viņš darīs” – „*Jo ikviens, kas piesauc Tā Kunga Vārdu, tiks izglābts.*”

Grēks kristieša dzīvē

Dievs vēlas, lai mūsu dzīves pagodinātu Viņu

Kad nācām pie Kristus, Dievs pārveidoja mūs par jauniem cilvēkiem (2. Korintiešiem 5:17). Dievs nosaka, kā mums dzīvot kā kristiešiem, jo piederam Viņam. Mēs lasām Bībelē un redzam Jēzus dzīvē, kā mums vajadzētu domāt, runāt un rīkoties saskaņā ar Dieva standartiem, un Svētais Gars mums palīdz.

Kristietim ir divas dabas

Grēks kristieša dzīvē ir realitāte (1. Jāņa 1:8, 10), jo kristietim ir divas dabas. Bībelē tās dēvē par „*vecu cilvēku un jauno cilvēku*” (Efeziešiem 4:22-24), turklāt tās ir pastāvīgā konfliktā (Galatiešiem 5:16,17). Kad cilvēku vada Svētais Gars, uzvar jaunā daba un mūsu dzīves ir Dievam tīkamas. Kad visu nosaka vecā daba, tā „svin uzvaru” un mēs grēkojam, apbēdinot Dievu.

Ko nodara grēks

Grēks kristieša dzīvē izposta viņa sadraudzību ar Dievu. Viņš joprojām ir Dieva bērns, tomēr pārkāpumi ir kā barjera, kas šķir viņu no Dieva (Jesajas 59:2). Ja viņš ar nolūku turpinās neklausīt Dievam, Tas Kungs viņu disciplinēs jeb pārmācīs (Ebrejiem 12:5-11).

Kas jādara bērnam, it īpaši tad, kad sliktie ieradumi ņem virsroku

Jāatzīst grēks, jāizsūdz tas Tam Kungam un jāsaņem Viņa piedošana (1. Jāņa 1:9). Bērnam jānosauc, kāds ir viņa pārkāpums, un tas jānožēlo. Ja grēks saistīts ar vēl kādu cilvēku, svarīgi nokārtot šo konfliktu.

Jāpaļaujas ticībā uz to, ko Kristus viņa labā darījis, ka bērns, kurš ir izglābts, ir nomiris vecajai dzīvei un piedzimis jaunai – Jēzū Kristū (Romiešiem 6:11). Viņam jāpateicas Jēzum par uzvaru pie krusta ar Viņa nāvi un augšāmcelšanos.

Jāpretojas sātānam un grēkam – Kristus spēkā (Romiešiem 6:12). Kāda maza ticīga meitenīte reiz sacīja: „Kad sātans klauvē pie manas dzīves durvīm, gribēdams mani kārdināt, es sūtu Kristu tās atvērt.” Savā spēkā mēs nespējam pateikt „nē” kārdinājumam, bet caur Jēzu Kristu mēs to varam.

Jānodod (jādod vai jāpakļauj) visas savas dzīves daļas (sirds, prāts un griba) Tam Kungam, lai Svētais Gars var vadīt viņa dzīvi, lietojot to Tā Kunga godam (Romiešiem 6:13).

Sadraudzība ar citiem kristiešiem

Palīdziet bērnam izprast kristiešu sadraudzības nozīmi

Jaunajā Derībā mācīts par kristiešu vienotību. Mēs esam Kristus miesas locekļi, Viņa ganāmpulka avis un jēri, Viņa tempļa dzīvi akmeņi, Viņa armijas kareivji utt. Visiem ticīgajiem, pat visjaunākajiem, jāpielūdz Dievs un kopā ar citiem ticīgajiem kopā jākalpo vietējā draudzē.

Mudiniet viņu regulāri apmeklēt baznīcu un svētdienskolu

Lai nav tā, ka jūs vienkārši „aizsūtāt” savu bērnu uz baznīcu! Ejiet kopā ar viņu, palīdziet tur iejusties, lai veidotos piederības sajūta (Ebrejiem 10:25)! Bērnam pieaugot, viņš var piedalīties slāvēšanā, sākt liecināt par Jēzu un iesaistīties citu pienākumu veikšanā.

Jūsu bērnam vajadzētu **sadraudzēties** ar sava vecuma kristiešiem, ja tas iespējams. Protams, viņš var liecināt par Dievu draugiem, kuri nav izglābti, bet ne visā rīkoties tāpat kā viņi.

Svētais Gars mūsos

Jūsu bērnam nav jāmēģina dzīvot kristīgu dzīvi savā spēkā. Svētais Gars mājō katrā ticīgajā (Galatiešiem 4:6, 1. Korintiešiem 3:16, 6:19), lai viņu vadītu, stiprinātu, uzturētu, apgaismotu, mierinātu un pārveidotu Kristus līdzībā. Viņš ir mūsu uzticamais palīgs (Jāņa 14:16). Māciet savam bērnam par brīnišķīgo Aizstāvi un Svētā Gara darbu mūsos!

Paklausība vecākiem

Dievs ir devis pavēli klausīt saviem vecākiem, jo īpaši tas attiecas uz kristiešu bērniem. „*Godini savu tēvu un savu māti*” (2. Mozus 20:12). „*Bērni, klausait saviem vecākiem, jo tā pienākas*” (Efeziešiem 6:1). Visiem bērniem jāciena savi vecāki un tiem jāklausa, bet bērniem, kuri ir izglābti, tas jāparāda savā dzīvē, jo šis likums ir Svētā Gara ierakstīts viņu sirdīs (Ebrejiem 8:10). Pastāstiet savam bērnam, ka viņš to var izdarīt trīs veidos:

Cienot savus vecākus

„*Ikviens lai bīstas savu māti un savu tēvu*” (3. Mozus 19:3). Jūsu bērnam jāizturas pret jums ar cieņu, jo Dievs jums, vecākiem, devis autoritāti, varu pār viņu. Jūs esat Dieva kalpi bērna labumam.

Paklausot saviem vecākiem

Bērniem jāpaklausu savu vecāku norādījumiem: „*Mans Dēls, glabā sava tēva baušļus un nepamet savas mātes mācību*” (Salamana pamācības 6:20). Neklausīt saviem vecākiem nozīmē neņemt vērā Dieva pavēli. Bērnus, kuri neklausu saviem vecākiem, dzīvē gaida problēmas. Viņiem jāiemācās pakļauties, kamēr viņi ir jauni. Tomēr, ja jums jebkad būtu bērnam jādod norādījumi, kas ir pretrunā ar Dieva gribu, bērnam jāatceras, ka „*Dievam vairāk jāklausa nekā cilvēkiem*” (Apustuļu darbi 5:29), un attiecīgi jārikojas.

Mīlot savus vecākus

Kungs Jēzus Kristus, piesists krustā, uzticēja Jānim parūpēties par Savu māti Mariju (Jāņa 19:26, 27). Vecāki ir īpaši, un viņi ir pelnījuši savu bērnu mīlestību un rūpes vecumdienās (1. Timotejam 5:16).

Protams, mums, vecākiem, jādara viss, lai mēs būtu pelnījuši cieņu, paklausību un mīlestību, tādēļ jālūdz Dievs, lai Viņš palīdz mums kļūt par tādiem vecākiem, kādus Viņš mūs vēlas redzēt.

Varbūt jūsu mājās aug nākamais misionārs, mācītājs, pilna laika kristīgais darbinieks vai pat premjerministrs! Cik milzīgs potenciāls ielikts bērņā, kurš iepazīs To Kungu! Lai Dievs palīdz mums iedrošināt, mācīt un palīdzēt mūsu bērniem viņu kristīgajā dzīvē!

7. Vīra un tēva loma, sievas un mātes loma

Šīs nodaļas trīs daļas veltītas bibliskiem principiem, kas attiecas uz mūsu lomu kā kristīgiem vīriem un tēviem, sievām un mātēm.

Jūsu personība

Dievs radījis jūs ar noteiktu mērķi – lai Viņu pagodinātu (Romiešiem 11:36, 1. Korintiešiem 10:31) un lai jums būtu sadraudzība ar Viņu (1. Korintiešiem 1:9, Filipiešiem 3:10). Dievam pienākas jūsu ticība, paklausība, pielūgsmē un mīlestība. Daudz svarīgāk par paaugstinājumu darbā un panākumiem pasaules acīs ir veidot pareizas attiecības ar Dievu.

Līdz ar to divi svarīgākie jautājumi skan šādi: Vai tu pazīsti Jēzu Kristu kā savu personīgo Kungu un Glābēju? Vai tu katru dienu esi sadraudzībā ar Viņu?

Ja esi ticīgs, Kristum jābūt pirmajā vietā gan personīgajā dzīvē, gan ģimenē, gan sabiedriskajā dzīvē, darbā un katrā dzīves sfērā (Mateja 6:33). Katru dienu atvēliet laiku Dieva Vārda lasīšanai, cenšoties to pielietot arī praksē ikdienas dzīvē! Ja neesat veltījis savu dzīvi Dievam tā, kā tas jādara kristietim, tas jāmaina. Bībelē rakstīts: „*Ja atzīstāties savos grēkos, tad Viņš ir uzticīgs un taisns, ka Viņš mums piedod grēkus un šķīsta mūs no visas netaisnības*” (1. Jāņa 1:9). Jo tuvāk būsiet Dievam, jo stiprākas būs jūsu attiecības ar savu dzīvesbiedru.

Jūsu laulātais draugs

Nākamā svarīgākā persona aiz Dieva ir jūsu dzīvesbiedrs. Bībelē doti norādījumi precētiem pāriem – Efeziešiem 5. nodaļā rakstīts: „*Vīri, mīliet savas sievas, tāpat kā Kristus ir mīlējis Savu draudzi, pats nododamies viņas labā... Bet arī katram no jums būs savu sievu mīlēt kā sevi pašu*” (Efeziešiem 5:25, 33). Vēl tur teikts: „*Sievas, esiet paklausīgas saviem vīriem kā Tam Kungam... bet sieva lai jūt bijību pret savu vīru*” (Efeziešiem 5:22, 33).

Lai paklausītu šīm Dieva pavēlēm, kā nākas, jātiek galā ar izaicinājumiem. Vienīgā laulība, kas bija nevainojama, bija Ādama un Ievas ģimene pirms grēkā krišanas. Turpretī mēs dzīvojam laikā pēc grēkā krišanas. Mums pastāvīgi jāuzlabo savas attiecības ar sievu vai vīru un bērniem. Laulāto attiecībām vajadzīga abu pušu vēlme „dot un saņemt”. Turklāt nav iespējams novērst pārmaiņas, kas notiek mūsu ģimenēs. Laiks izdara savas pārmaiņas; mainās apstākļi; piedzimst bērni, viņi izaug un pamet vecāku „ligzdu”; iespējams, mainās mūsu darbs un ekonomiskā situācija. Nevaram apturēt ārējās ietekmes. Arī novecošana dara savu, un jūsu vīrs vai sieva vairs nebūs tādi, kādi bija, kad iepazināties, tas pats attiecas arī uz jums.

Dievs radīja laulību, un laulība ir uz mūžu. Bībelē teikts: „*Ko nu Dievs savienojis, to cilvēkam nebūs šķirt*” (Mateja 19:6). Reizēm cilvēki (arī kristieši) saka: „Es vairs nejutu mīlestību pret savu sievu/savu vīru.” Kad Bībelē teikts, ka vīram „jāmīl” sava sieva, lietots tas pats grieķu vārds „agapao”, kas minēts Jāņa 3:16: „*Jo tik ļoti Dievs pasauli mīlēja (agapao)...*” Tātad jautājums nav par to, kā mēs jūtamies. Laulība, Dieva derības mīlestība, pirmām kārtām ir vīra nodošanās un saistības pret savu sievu, tāpat sievas saistības pret vīru. Saskaņā ar Bībeli vīra mīlestībai pret sievu būtu jālīdzinās Dieva mīlestībai – nesavtīgai, pašaiizliedzīgai un beznosacījumu. Ko Dievs

pavēlējis, to Viņš arī palīdz īstenot. Laulības ceļš ne vienmēr būs gluds, tomēr ar Dieva žēlastību mēs spējam mīlēt savu laulāto draugu/draudzeni līdz pat galam.

Ticu, ka laimīgai laulībai nepieciešamas trīs galvenās sastāvdaļas.

Komunikācija

Lai precētam pārim veidotos stipras attiecības, jāvelta laiks, lai sarunātos un ieklausītos otrā. Jūsu sieva/vīrs ir jūsu tuvākais draugs un uzticības persona. Daudzas problēmas var tikt atrisinātas, vīram un sievai brīvi daloties ar savām domām un izjūtām, priekiem un bēdām. Vai varat visu uzticēt savam dzīvesbiedram?

Izrādiet to, ka *novērtējat* savu sievu vai savu vīru! Varbūt jūs domājat, ka viņš vai viņa to jau zina un nav vajadzības to pateikt vārdos. Tomēr vārdi „Es tevi mīlu” un „Paldies par...” ir ļoti svarīgi, tāpēc sakiet tos bieži!

Svarīgs arī *iedrošinājums*, kuru vajadzētu izteikt savam partnerim. Bībelē rakstīts: „*Un vērosim cits citu, lai paskubinātu uz mīlestību un labiem darbiem*” (Ebrejiem 10:24). Vai jums zināma kāda joma, kura ir jūsu sievas/vīra vājā puse, kur būtu noderīgs iedrošinājums? Problēmu gadījumā nevajadzētu ignorēt situāciju, bet gan sniegt atbalstu, iedrošinājumu un palīdzību. Reizēm būs noderīgs kāds kritisks vārds (tikai sakiet to tad, kad esat divi vien). Nekritizējiet savu sievu vai vīru, tā vietā mudiniet viņus drīzāk rīkoties vai reaģēt tā, lai tas pagodinātu Dievu. Ja abi būsiet atvērti sarunai un gatavi uzklaut, jūsu mīlestība kā precētam pārim pieaugs. Jūs cienīsiet viens otru vēl vairāk, ja būsiet gatavi pieņemt kritiku un centīsieties lietas darīt labāk.

Vīri un sievas ir atsvešinājušies vienkārši nepareizu uzskatu dēļ, kas veidojas viņu prātos, pat nemēģinot noskaidrot, vai tas tā ir. Kad jūsu „otra puse” labprāt aprunājas? Vai tad, kad bērni aizgājuši gulēt? Vai tad, kad abi kaut kur ceļojat divatā? Svarīgi izmantot šo laiku, lai parunātos un uzklautu otru. Ejiet pastaigāties vai ieturiet maltīti ārpus mājas un atklāti aprunājieties. Kopīgas sarunas stiprinās jūsu laulību.

Uzpurēšanās

Jaunajā Derībā Efeziešiem 5:21-33 ir galvenā rakstu vieta, kas veltīta kristīgu vīru un sievu pienākumu aprakstam. Tā nav nejaušība, ka šie panti seko Efeziešiem 5:18 izteiktajai pavēlei „*Topiet Gara pilni*”. Svētais Gars var izveidot jūs par tādu vīru vai sievu, kādu Viņš vēlas jūs redzēt. Vai varat apgalvot, ka Viņš vada jūsu dzīvi, ja radāt problēmas savā ģimenē? Dievs vēlas, lai mūsu laulības dzīve pagodinātu Viņu. Efeziešiem 5:21 rakstīts: „*Un esiet paklausīgi cits citam Kristus bijībā.*” Paklausība jeb padevība tiek lietota arī militārā kontekstā un nozīmē „ieņemt savu vietu”. Starp savstarpēju pakļaušanos un vadītāja lomu nav pretrunu. Savstarpēja pakļaušanās nenozīmē, ka abi partneri pakļauti vienādā mērā. Kristus pakļāva Sevi baznīcai vienā veidā kā Kalps un Kungs, kurš atdeva Savu dzīvību par mums pie krusta. Savukārt baznīca jeb draudze pakļaujas Kristus citā veidā, sekojot Viņa vadībai ciešanu ceļā. Dievs ir noteicis, kāda loma jums ir kā vīram vai sievai.

„*Sievas, esiet paklausīgas saviem vīriem kā Tam Kungam*” (Efeziešiem 5:22). Daži vīri izmanto šo pantu, lai attaisnotu to, ka uzvedas mājās kā diktatori un izturas pret sievietēm kā pret zemākiem radījumiem. Tāda nav šī panta nozīme. Nekur Bībelē sieviete iepretim vīrietim netiek vērtēta kā kaut kas zemāks par viņu. Viņi ir vienlīdzīgi. Sieviete vienkārši ir cita loma nekā vīrietim; mājās viņai jāseko vīra vadībai. Abi ir vienlīdzīgi Dieva acīs. Kādēļ sievietei jāpakļaujas savam vīram? Tādēļ, ka viņa radīta no vīrieša. Matejs Henrijs (*Matthew Henry*) rakstīja: „Sieviete

radīta no Ādama ribas, kas ņemta no viņa sāna, ne no galvas, lai viņa pār to valdītu, ne no kājām, lai viņš to kājām mīdītu, bet no sāna, lai viņa būtu līdzās kā līdzvērtīga, viņa rokas pasargāta un tuvu sirdij, lai būtu mīlēta.”

Kad cilvēki ir salikti kopā un ir iesaistītas vairākas, nevis viena griba, jābūt pienākumu sadalei, kā arī jānosaka daži galvenie noteikumi. Vīrs ir vadītājs mājās. Viņam ir liela atbildība. Kāda būtu alternatīva? Ka mājās būtu divi identiski vadītāji? – Tas novestu pie konflikta.

Sievai ir jābūt „palīgam”. Tas nebūt nenozīmē, ka viņa ir mazāk svarīga. Interesanti, ka 1. Mozus 2:18 vārds „palīgs” attiecināts uz pašu Dievu. 1. Samuēla 7:12 tas ir vārds „ezer” no „Eben-Ezera”; „... un sacīja: „Līdz šejieni Tas Kungs mums ir palīdzējis.”” Tas ir godpilns uzdevums būt par palīgu, tas nenozīmē būt zemākā postenī. Tas ietver uzupurēšanos. Jūsu vīram ir vajadzīgs palīgs, bez jums viņš nav pilnīgs – Bībelē teikts, ka „sievai ir sava vīra krāšņs vainags” (Salamana pamācības 12:4). Sievām jāpakļaujas savu vīru autoritātei, kad jāpieņem lēmumi, pirms tam abiem jāapspriežas. Kristus vienmēr pakļāvās Sava Tēva gribai, Viņa paraugam mums jāseko.

Vīra loma ir būt par vadītāju. Efeziešiem 5:23 rakstīts: „*Jo vīrs ir sievas galva, tāpat kā Kristus ir draudzes galva, būdams Savas miesas Pestītājs.*” Cik milzīga atbildība! Kā vīriem mums jābūt vadītājiem, atbalstītājiem un palīgiem savām sievām. Mums jābūt līdzīgiem Kristum. Vīrs nedrīkst izturēties pret sievu kā diktators, jo arī Jēzus nezturas kā diktators pret mums. Vīri, vai pildāt Dieva jums uzticēto lomu vai arī uzskatāt, ka sieva ir tikai „mājsaimniece”?

„*Vīri, mīliet savas sievas tāpat kā Kristus ir mīlējis Savu draudzi, pats nododamies viņas labā*” (Efeziešiem 5:25). Tāpat kā Kristus rūpējas un gādā par Savu draudzi, mums, vīriem, jāparāda tādas pašas rūpes par savām sievām, liekot viņu intereses augstāk par savējām, tas nozīmē uzupurēšanos. Tā, kā Jēzus ziedojās, lai ciestu krusta nāvē un izglābtu draudzi, mums jābūt gataviem aizliegt sevi un ciest pārbaudījumus un zaudējumus mūsu sievu drošības un labklājības dēļ. Kādu dienu Jēzus paņēma divi un mazgāja kājas Saviem mācekļiem. Mums tā jābūt savas sievas, lai varētu ziedoties viņu labā, jo mēs gribam, lai viņas būtu pēc iespējas labākas Dievam. Vīram ir pienākums gādāt par viņas vajadzībām, atsakoties no atpūtas, ja vajadzīgs, lai rūpētos par viņu slimības reizē, un pat būt gatavam iet nāvē, lai viņu izglābtu. Veiksmīga laulība nav tā, kurā vīrs iegulda 50 % un sieva iegulda 50 %, bet gan tāda, kurā abi laulātie atdod 100 % – tad jūsu laulība būs tāda, kā to iecerējis Dievs.

Mīlestība

Attiecībām laulībā mīlestībai ir ārkārtīgi būtiska loma. Apkopojot vīru galvenos pienākumus pret savām sievām, Pāvils, Svētā Gara iedvesmots, rakstīja: „... katram no jums būs savu sievu mīlēt kā sevi pašu” (Efeziešiem 5:33). Vēl Bībelē ir teikts: „... pamāca jaunākās mīlēt vīrus un bērņus” (Titam 2:4). Jums jābūt sava sieva/savs vīrs vairāk par citiem cilvēkiem, kā nākamā/nākamais tūlīt pēc Dieva. Dievs piepilda mūsu sirdis ar mīlestību, kas nāk no Svētā Gara (Romiešiem 5:5); līdz ar to patiesa mīlestība pret jūsu sievu/vīru ir atjaunota katru dienu, jo tā nav tikai cilvēcīga mīlestība, bet gan iegūta ciešanās. Vai esi šodien pateicis savai sievai/pateikusi savam vīram, cik ļoti tu viņu mīli?

Interesanta rakstu vieta ir Efeziešiem 5:31 (līdzīgi arī 1. Mozus 2:24, Mateja 19:5 un Marka 10:7): „*Tādēļ cilvēks atstās tēvu un māti un pieķersies savai sievai, un abi kļūs par vienu miesu.*” Kad apprecamies, mums ir jauni pienākumi. Svarīgākais nav tas, ka pametam dzimtās mājas, lai gan joprojām mīlam savus vecākus, bet gan tas, ka mūsu sieva (vai vīrs) kļūst par galveno personu mūsu dzīvē. Tas nenozīmē atstāt novārtā savus vecākus, bet jaunās attiecības ir

svarīgākas. Jums nevajadzētu pieļaut, ka jūsu mājās saimnieko jūsu vai jūsu dzīvesbiedra vecāki. Jūs vairs neesat pakļauti viņu autoritātei. Kad jūs apprecējāties, Tas Kungs iedibināja jaunu kārtību.

Mīlestība ir laimīgas laulības pamatu pamats. Tā nav sentimentālā, nereālā mīlestība, par kuru sapņo pasaule. Tā nav mīlestība, kas atkarīga no garastāvokļa maiņām vai apstākļiem. Tā ir patiesa mīlestība, kas pastāv vienmēr un ar laiku kļūst dziļāka un stiprāka. Dievs vēlas dot mums šādu mīlestību, un Viņš to var. Kāds ir teicis: „Pats labākais, ko vecāki var darīt savu bērnu labā, ir mīlēt vienam otru.” Tā ir milzīga atšķirība, kad bērns var teikt: „Tētis ļoti, ļoti mīl mammu, un mamma ļoti, ļoti mīl tēti.” Mūsu mīlestība vienam pret otru būs redzama dienu no dienas. Šī mīlestība, kas atspoguļo Kristus mīlestību pret draudzi, sniedz jūsu bērniem nesatricināmu pārliecību un drošību.

Jūsu vecāku loma

Kāda ir mūsu, kristīgo vecāku, loma? Bērni rietumu zemēs saņem visdažādākās rotaļlietas, ierīces, spēles, drēbes utt. Kaut arī viņiem nekā netrūkst, tomēr daudzi bērni jūtas nedroši, un viņiem ir nopietnas problēmas. Tā vietā, lai apbērtu bērnus ar lietām, vecākiem jāizrāda viņiem *mīlestība* un jāvelta *laiks*. Ir labi samīļot mazo meitenīti (vai puisīti) un pateikt, ka mīli viņu; ir labi pateikt pusaudzīm, ka tu lepojies ar viņu un lūdz Dievu par viņu. Tā vietā, lai iedotu savam bērnam rotaļlietu vai datorspēli un teiktu: „Tagad ej uz savu istabu spēlēties!”, apsēdieties blakus un piecājieties kopā ar bērnu.

Tēti vai mamma, kad pārnākat mājās no darba vakarā, pavadiet pilnvērtīgi laiku ar saviem bērniem! Tas nozīmē izslēgt TV, nolikt malā viedtālruni vai avīzi, lai veltītu bērnam nedalītu uzmanību. Apjautājieties, kā pagāja diena, ko viņš darīja, runājiet par viņa draugiem un lietām, kas bērnu interesē. Ja neveltīsiet savam bērnam laiku tagad, vēlāk viņam nebūs laika jums, kad gribēsiet, lai pusaudzis ar jums dalītos savās problēmās. Kāda pusaudze atcirta saviem kristīgajiem vecākiem: „Tagad nesakiet, ka es nevaru precēties ar savu draugu! Jūs ar mani nerunājāt, kad man jūs vajadzēja.”

Vecāku pienākumos ietilpst...

Vadība un mācīšana

Efeziešiem 6:4 Dievs mums pavēl: „*Tēvi, nekaitināt savus bērnus, bet audzināt un pamācīt tos būt paklausīgiem Tam Kungam.*” Svarīga loma ir arī mātēm, mācot savus bērnus (skat. 2. Timotejam 1:5, 3:15). „*Mans bērns, paklausī sava tēva pamācībai un nepamet savas mātes mācību*” (Salamana pamācības 1:8). Tomēr tieši tēvi ir atbildīgi par to, lai viņu bērniem tiktu mācīts Dieva Vārds – tēviem tas jānodrošina. Kristīgiem vecākiem jāgādā par savas ģimenes garīgo vadību, neatstājot to mācītāju, svētdienskolas skolotāju vai jauniešu vadītāju ziņā.

Bībelē Dievs saka par Ābrahāmu: „*Es esmu viņu izredzējis, lai viņš saviem bērniem pavēl un savam namam pēc viņa, ka tie sargā Tā Kunga ceļu, lai darītu taisnību un tiesas*” (1. Mozus 18:19). Kad Dievs izredzēja Ābrahāmu, Viņa mērķis bija dot viņam pēcnācējus – tautu, caur kuru atklātos Dieva griba cilvēkam un kurā nāktu Mesija. Ābrahāma pienākums bija mācīt Tā Kunga ceļu saviem bērniem un savam namam, lai viņi dzīvotu pareizi. Katrai jaunai paaudzei jānāca staigāt Tā Kunga ceļu. Lai Dievs dod, ka sekojam Ābrahāma paraugam!

Pārraudzība

Vecāku pienākumu apraksts:

„(Viņam pienākas būt) tādām, kas labi valda savu namu, kas bērnus tur paklausībā un pilnā godbijībā; (Bet, ja kas neprot valdīt sava paša namu, kā tas gādās par Dieva draudzi?)” (1. Timotejam 3:4,5). Tālāk teikts: „Diakoniem jābūt vienas sievas vīriem, kas labi valda bērnus un savu pašu namu” (1. Timotejam 3:12). Vēl šajā vēstulē rakstīts: „Tad nu es gribu, lai jaunākās apprecētos, dzemdētu bērnus, valdītu māju...” (1. Timotejam 5:14)

Mēs – vecāki – esam atbildīgi par to, lai mūsu bērniem būtu mācīti kārtīgi uzvesties, cienīt skolotājus, pildīt mājasdarbus, iet uz baznīcu utt. Mēs nevaram pilnībā izsekot bērnu skolas gaitām, ne arī tam, ko bērni dara pēc skolas, tomēr mums jāseko tam, kas un kā ietekmē viņu dzīves. Ja iespējams, jāraugās, lai tie, kuri mēģina viņus „novest no pareizā ceļa”, nenodarītu viņiem ļaunu.

Disciplīna

Šai tēmai veltīta 1. nodaļa.

Pamatojoties Dieva Vārdā, izlemiet, kādas lietas ir nepiemērotas jūsu bērniem un kādas labas lietas varētu darīt šo slikto vietā. Izvairieties no prasībām, kuras izsakāt tikai tādēļ, ka cits saka vai domā, ka tā jābūt. Ģimenē pieņemtajiem noteikumiem jābūt konsekventiem un to pamatā jābūt nemainīgajiem Dieva Vārda principiem.

Vecākiem sabiedrībā uzticēts visatbildīgākais darbs. Vienīgi Dievs var jūs apveltīt ar spēku, gudrību un žēlastību, kas vajadzīga, lai pildītu savu pienākumu. Ja domājat, ka visu kontrolējat un jums nav jāmacās, esiet piesardzīgi! „Tādēļ, kas šķietas stāvam, lai pielūko, ka nekrīt” (1. Korintiešiem 10:12). Būt vecākiem ir nopietns aicinājums. Ar Dieva žēlastību tā ir brīnišķīga kalpošana!

8. Dieva plāns laulībai

Jau iesākumā, kad Dievs radīja pirmo vīrieti un pirmo sievieti, Viņš noteica, kā veidojas laulības saites: „*Tādēļ vīrs atstās tēvu un māti un pieķersies savai sievai, un tie kļūs par vienu miesu*” (1. Mozus 2:24). Laulību neizgudroja cilvēks vai valsts, to iedibināja Dievs mūsu augstākajam labumam. Savā Vārdā Dievs devis skaidrus un nemainīgus likumus un principus, kas jāievēro, veidojot attiecības laulībā.

Kas ir laulība?

Kad Dievs radīja pirmo vīrieti un pirmo sievieti, Viņš noteica, kā veidojas laulības saites. Daži cilvēki uzskata, ka tā ir Dieva griba, lai viņi paliktu neprecējušies – vai nu evaņģēlija dēļ, vai arī uztverot to kā īpašu aicinājumu. Tāda likuma, ka visiem jāprecas, nav. Laulība ir savienība uz mūžu, vīrietis un sieviete to dara no brīvas gribas, noslēdzot laulību Dieva priekšā. Šīs saistības (oficiāla vienošanās vai solījums) laulātie uzņemas publiski sabiedrības priekšā, saskaņā ar savas valsts likumiem un tradīcijām. Līgava un līgavainis, kuri nav kristieši, var pat neapzināties, ka Dievs ir viņu noslēgtās laulības liecinieks, bet tā ir, arī tad, ja laulību ceremonija notiek divu liecinieku klātbūtnē dzimtsarakstu nodaļā.

Kādēļ Dievs iedibināja laulību?

Laulība nodrošina trīs īpašas vajadzības.

Sadraudzība

Šis ir galvenais iemesls. „*Un Dievs Tas Kungs sacīja: „Nav labi cilvēkam būt vienam; Es tam darišu palīgu, kas atbilstu viņam”*” (1. Mozus 2:18). Dievs iedibināja laulību, lai laulātie rastu papildījumu šajās tuvajās, noturīgajās attiecībās. Vīrs un sieva dzīvo kopā kā dzīvesbiedri, nevis katrs atsevišķi vientulībā. Ja laulāto pāri saista īsta draudzība, tas palīdz pārvarēt daudzas grūtības. Ja esat precējušies, jūsu vīrs vai sieva piepilda katra cilvēka pamatvajadzību būt sadraudzībā ar kādu.

Stabilitāte

Laulības institūcija ir nepieciešama sabiedrības stabilitātei. Bībelē rakstīts: „*Tādēļ cilvēks ... pieķersies savai sievai, un abi kļūs par vienu miesu*” (1. Mozus 2:24). Vīrs un sieva tiek saukti par „vienu miesu” (vienu ķermeni); viņi ir viens vesels, kas veido iespējami visstiprākās attiecības cilvēku starpā. Laulātais pāris (šis veselums) ir sabiedrības pamatdaļiņa. Bez laulības cilvēku sabiedrība būtu juceklis, kurā izkaisīti atsevišķi indivīdi. Laulātais pāris dod stabilitāti saviem bērniem, baznīcai, vietējai kopienai un sabiedrībai kopumā.

Dzimtas turpināšana

Dievs iepriekš nolēma, ka laulībā jādzimst bērniem: „*Un Dievs radīja cilvēku pēc Sava tēla, pēc Dieva tēla Viņš to radīja, vīrieti un sievieti Viņš radīja. Un Dievs tos svētīja un sacīja uz tiem: „Augļojieties un vairojieties! Piepildiet zemi un pakļaujiet sev to”*” (1. Mozus 1:27, 28). Žans Kalvins par šiem pantiem rakstījis: „Dieva svētību var uzskatīt par avotu, no kura radusies cilvēce.” Dievs vēlējas, lai bērni piedzimtu harmoniskās attiecībās un drošā vidē, ko nodrošina stabila laulība. Šādā veidā sabiedrībai bija jāpieaug skaitā, kā to bija paredzējis Dievs.

Laulības attiecībās ir prieks, papildījums un augsta morāle. Dieva Vārdā doti likumi par laulību. Ievērojiet tos un būsiet svētīti; pārkāpiet tos un piedzīvosiet lielas bēdas.

Kā kristiešiem vajadzētu gatavoties laulībai?

Tā kā laulība ir savienība uz mūžu, to dibinot, ticīgajam būtu labi jāapdomā, daudz jālūdz Dievs un jāsatavojas šim solim. Kristīgi jaunieši bieži jautā: „Kā lai atrod īsto partneri?” Lai Dievs jūs vada! Atcerieties, ka Dievs aizveda Ievu pie Ādama (1. Mozus 2:22); atcerieties, kā Dievs saveda kopā Īzaku un Rebeku (1. Mozus 24). Rute atteicās precēties ar jaunajiem vīriešiem Bētleme. Viņa turpināja tai paredzēto darbu, kamēr „*Viņai gadījās nokļūt tīruma daļā, kas piederēja Boāsam no Ēlimeleha dzimtas* (Rutes mirušā vīra dzimta)” (Rutes 2:3). Bībelē rakstīts: „... *saprātīgu sievu no Tā Kunga*” (Salamana pamācības 19:14). Liec Dievu un Viņa gribu pirmajā vietā savā dzīvē, un Viņš visu nokārtos. Ir bīstami būt nepacietīgam, mēģinot pašam visu kontrolēt.

Patiesībā labāk būtu palikt neprecētam nekā pavadīt nelaimīgu dzīvi kopā ar cilvēku, kuru Dievs nebija jums izvēlējis. Atcerieties, ka Dievs skaidri norāda, ka tā nav Viņa griba, ka ticīgais apprec (vai stājas tuvās attiecībās ar) neticīgo: „*Nevelciet svešu jūgu kopā ar neticīgiem. Jo kāda daļa ir taisnībai ar netaisnību? Kas ir gaismai kopējs ar tumsību*” (2. Korintiešiem 6:14). Pat tad, kad abi esat ticīgie, ja domājat par laulībām, ir svarīgi, lai jūsu uzskati par Dieva gribu jūsu dzīvē un kalpošanā nākotnē būtu līdzīgi, citādi vēlāk iespējami konflikti.

Vai dzimumattiecības ārpus laulības ir pieņemamas?

Bībelē dzimumattiecības ārpus laulības ir aizliegtas. Ādams un Ieva pirmoreiz satikās Dieva klātbūtnē un kļuva viens vesels; Dievs sacīja: „*Un tie kļūs par vienu miesu*” (1. Mozus 2:24). Dievs radīja vīrieti un sievieti ar seksualitāti. Viņš skaidri norāda Savā Vārdā, ka dzimumattiecības ir pieļaujamas tikai precētiem pāriem, ja nodibināta laulība. Bībelē teikts: „*Laulība lai ir visā godā un laulības gulta neaptraipīta, jo netiklos un laulības pārkāpējus tiesās Dievs*” (Ebrejiem 13:4). Laulībā iespējama savstarpēja uzticēšanās un drošība.

Bībelē seksuālas attiecības pirms laulībām tiek sauktas par „netiklību” (seksuālu grēku) un tiek nosodītas. Vecajā Derībā vīrietis, kurš ar varu atņēma meitenes nevainību pirms laulībām, bija pelnījis tikpat bargu sodu kā slepkava. „*Bet, ja kāds vīrs sastop saderēto meiteni uz lauka un viņš to pārvar un pie tās gul, tad lai tas vīrs, kas pie tās ir gulējis, pastrādādamas varas darbu, mirst viens pats*” (5. Mozus 22:25). Jaunajā Derībā Dievs mums pavēl: „*Bēdziet no netiklības! Katrs grēks, ko cilvēks dara, ir ārpus miesas, bet, kas netiklību piekopj, tas grēko pret savu miesu*” (1. Korintiešiem 6:18). Būdam jauns vīrietis, Jāzeps bēga no šādu attiecību kārdinājuma (1. Mozus 39:6-12). Mūsdienās jaunieši un jaunietes pakļauti daudzām negatīvām un postošām ietekmēm attiecībās ar pretējo dzimumu. Bībelē Dievs dod brīdinājumu pēc brīdinājuma par morāles normu neievērošanu šajā jomā (1. Korintiešiem 6:9, 18; Galatiešiem 5:19,22; Efeziešiem 5:5; Ebrejiem 13:4; Atklāsmes grāmata 21:8). Dievs zina, ka „brīvā mīla” un „izmēģinājuma laulības” bieži nodara lielu kaitējumu un ka cilvēki ilgi jūtas nelaimīgi (skat. 2. Samuēla 13).

Dieva Vārds brīdina arī tos, kuri ir precējušies, par laulības pārkāpšanas sekām, ja stājaties sakaros ar kādu, kurš nav jūsu likumīgais vīrs vai sieva: „*Tev nebūs laulību pārkāpt*” (2. Mozus 20:14). Jēzus turpina skaidrot šo bausli: „*Bet Es jums saku: ikviens, kas uzskata sievu, to iekārodams, tas ar viņu laulību jau ir pārkāpis savā sirdī*” (Mateja 5:28). Dieva pavēles un standarti nemainās; tie ir patiesi arī mūsdienās, un mums tie jāievēro. Šo norādījumu pārkāpšana saistīta ar postošām sekām.

Vai Bībelē atļauta šķiršanās?

Bībelē šķirties atļauts tikai ārkārtas gadījumos, tie drīzāk ir izņēmumi. Šķiršanās nav grēks, kuru nevar piedot; to var piedot. Tomēr tā izraisa daudz sāpju – dziļus ievainojumus un sirdssāpes laulātajiem un viņu vecākiem, bet it īpaši jau bērniem.

Bībelē laulība aprakstīta kā pastāvīga savienība starp vienu vīrieti un vienu sievieti mūža garumā: „*Ko nu Dievs savienojis, to cilvēkam nebūs šķirt*” (Mateja 19:6). Tas nozīmē, ka ne baznīca, ne parlaments, ne kāda juridiska institūcija, ne indivīds vai ļaužu grupa nav tiesīgi apgalvot, ka laulība var tikt šķirta nesaderības, zudušu attiecību, pirmās mīlestības trūkuma vai kādu izmainījušos apstākļu dēļ. Nāve, nevis cilvēks izbeidz laulību. No iesākuma tā nekad nav bijusi Dieva griba, ka laulātie varētu šķirties: „*Viņš saka tiem: „Mozus jums atļāva šķirties no savām sievietēm jūsu cietsirdības dēļ, bet no iesākuma tas tā nav bijis*” (Mateja 19:8). Mozus ļāva šķirties, taču tikai noteiktos apstākļos un ar stingriem nosacījumiem (5. Mozus 22 un 24). Maleahija 2:15 Tas Kungs saka: „*Lai neviens nenonīcina savu jaunības gados apņemto sievu!*” (Viņš ir pret šķiršanos.) Dievs uz laulību raugās kā uz gara vienību saskaņā ar Viņa gribu, kas nevar tikt sagrauta, neradot garīgu postu.

Jaunajā Derībā minēti divi gadījumi, kad pieļaujama ticīgo šķiršanās, taču uz to raugās negatīvi un neskubina.

Pirmais izņēmums: abi ir ticīgie

Jēzus sacīja: „*Ikviens, kas no savas sievas šķiras, izņemot netiklības gadījumu, tas viņu spiež laulību pārkāpt*” (Mateja 5:32) un „*Kas no savas sievas šķiras, ja ne netiklības dēļ, un prec citu, tas pārkāpj laulību*” (Mateja 19:9). Laulības šķiršana atļauta gadījumā, ja bijusi neuzticība (netiklības grēks), tomēr tā netiek pieprasīta. Gluži pretēji, laulātajiem vajadzētu nožēlot grēkus, rast spēku piedot un attiecības atjaunot, nonākot pie izlīguma. 1. Korintiešiem 7:10,11 Pāvils atsaucas uz Jēzus teikto: „*Bet laulātiem es pavēlu, tomēr ne es, bet Tas Kungs: sievietei nešķirties no vīra, un, ja tā ir atšķīrusies, tad tai palikt neprecētai vai izlīgt ar savu vīru; un vīram neatstumt sievu.*”

Ieteikts laulātajiem neprecēt kādu citu (lai paliktu iespēja, ka viņi tomēr atkal tiek vienoti laulības saitēm). Kamēr kāds no laulātajiem nav miris, vienmēr pastāv cerība, ka laulātie, kuri ir kristieši, varētu viens otru atkal apprecēt (zinot Svētā Gara un Vārda spēku, kā arī baznīcas disciplīnas lomu).

Otrais izņēmums: viens no laulātajiem ir ticīgais, bet otrs nav

1.Korintiešiem 7:12-16 Pāvils, Svētā Gara iedvesmots, min papildu izņēmumu. Vēlreiz tiek skaidri pateikts, ka šķiršanās nav Dieva griba. Jādara viss, lai to novērstu.

Ja neticīgais laulātais vēlas dzīvot ar jums, nešķirieties! Dzīvojiet kopā mierā. Jūsu laulība ir likumīga, un Dievs to ir svētījis. Pastāv reāla cerība, ka jūsu neticīgais partneris nāks pie Kristus, redzot jūsu dzīves liecību.

Ja neticīgais laulātais nepiekrīt turpināt kopīgu ģimenes dzīvi, jums, iespējams, tiks uzspiesta šķiršanās. Šādos apstākļos šķiršanās nav uzskatāma par grēku. Tomēr jums jāšķiras vienīgi tad, ja neticīgais uzstāj, ka tā jādara. Šajā gadījumā necentieties laulību saglabāt, ja jau tajā nav miera. Vienmēr ir cerība, ka neticīgais tiks izglābts, tad jūs varētu atkal apprecēties.

Ko darīt, ja jūsu laulībā ir problēmas?

Mūsdienu pasaulē ir tik daudz kārdinājumu, uz mums tiek izdarīts spiediens, turklāt ģimenei pastāvīgi uzbrūk. Šī nopietnā problēma neattiecas tikai uz neticīgiem pāriem. Ko darīt laulātajiem, ja laulībā rodas problēmas?

Atzīt problēmas

Lielākā daļa problēmu laulībā nesākas pēkšņi. Drīzāk vērojama lēna attiecību pasliktināšanās.

Tā parādīsies, ja Dievu nelūdzat kopā tā, kā vajadzētu. Jūsu starpā vairs nav atklātības, un saskarsme neveidojas. Viens vaino otru. Viens laulātais jūtas sāpināts tā dēļ, ko otrs ir pateicis vai licis saprast, un tas netiek vērsts par labu. Bieži vien šāda situācija liek vīram un/vai sievai meklēt gandarījumu darbā vai pat kristīgās aktivitātēs. Katrs no viņiem var pat censties iegūt lielāku savu bērnu uzmanību un apbrīnu (it kā sacenšoties savā starpā par bērnu mīlestību).

Ja kaut kas tāds ir noticis jūsu laulības dzīvē, beidziet izlikties, ka attiecībās viss kārtībā, ja tā nav. Esiet godīgi (bet ne asi) viens pret otru. Noskaidrojiet, kādas konkrēti ir problēmas, izvairoties no vispārējas kritikas. Izveidojiet sarakstu ar atšķirībām uzskatos, kā arī uzskaitiet, par ko ir konflikti. Atklāti pārrunājiet šīs problēmas! Izstāstiet savam dzīvesbiedram, kas jums ir sagādājis vilšanos, un sāciet runāt par savām negatīvajām emocijām. Ja nebūsiat godīgi viens pret otru, nekas nemainīsies. Nododiet šo situāciju Dieva rokās: Viņa žēlastība ir pietiekama.

Darīt visu, kas nepieciešams, lai vērstu to par labu

Nododiet šo situāciju Dieva rokās: Viņa žēlastība ir pietiekama. Dariet visu, kas nepieciešams, lai problēmas atrisinātu! Jums abiem var palīdzēt jūsu mācītājs vai gudrs kristīgais padomdevējs, arī aizlūdzot par jums. Negaidiet, lai jūsu „otra puse” sper pirmo soli. Uzreiz pieņemiet lēmumu, ka darīsiet visu iespējamo, lai atrisinātu konfliktus un glābtu savu laulību.

Kopā izstrādājiet plānu un izlemiet, kurš uzņemsies atbildību par katru no vajadzīgajām pārmaiņām.

Laiku pa laikam ieskatieties savā identificēto problēmu sarakstā, lai noteiktu, vai ir kāds progress vai arī situācija ir tāda pati, kā iepriekš. Lūdziet Dievu par izmaiņām savā uzvedībā! Jūs neesat atbildīgs par to, ko dara jūsu laulātais draugs, tomēr jūs esat atbildīgs par savu rīcību un reakciju pret šo cilvēku.

Pieņemt vienam otra stiprās un vājās puses

Neviens nav ideāls, pat jūs ne! Jums nāksies pieņemt noteiktas nemainīgas rakstura iezīmes savā dzīvesbiedrā. Jūs nevarat pilnībā mainīt to, kā izturas jūsu vīrs vai sieva, tomēr varat mainīt paši savu uzvedību. Mēģiniet saskatīt pozitīvas iezīmes viens otra dzīvē un izceliet tās. Nepievērsiet visu uzmanību problēmām. Dievs mūs patiesi mīl tāds, kādi mēs esam, kaut arī Viņš zina, ka mūsu dzīvēs ir tik daudz, ko vajadzētu uzlabot. Dievs vēlas dot kristiešiem, kuri ir precējušies, šādu mīlestību vienam pret otru.

Turpināt pielietot Dieva Vārdu katrā jūsu dzīves sfērā

Bībelē atrodami principi, kas nosaka laimīgu laulību. Turiet Dievu pie Vārda un paklausiet Viņam: vīri, mīliet savas sievas; sievas paklausiet saviem vīriem; bērni, klausiet savus vecākus; mīliet Dievu no visas savas sirds, dvēseles un spēka; mīliet citus kā sevi pašu.

Attiecības precētu kristiešu starpā var salīdzināt ar trijstūri. Dievs ir virsotnē: Viņš ir jūsu laulības dzīves Kungs. Vīrs ir trijstūra pamatnes vienā pusē, bet sieva otrā. Ik dienas tuvojoties Dievam, vīrs un sieva veido tuvākas attiecības arī savā starpā kā laulātie. Mūsu sadraudzība ar Dievu palīdz mums kļūt par tādiem vīriem un tēviem, tādām sievietēm un mātēm, kādus Dievs vēlas mūs redzēt.

Pielikums

Idejas aktivitātēm ģimenes lokā

Aptaujājot 1500 skolēnus, uz jautājumu „Kas dara ģimeni laimīgu?“, visbiežāk bērni atbildēja: „Kopīgas aktivitātes.” Kāds ir sacījis: „Kopīgas spēles nojauc sienas, kas šķir cilvēkus.”

Brīvā dabā

Sērkokociņu kastīte

Viena sērkokociņu kastīte katram dalībniekam vai viena visai ģimenei. Uzdevums – kastīte jāpiepilda, piemēram, ar lietām, kuras minētas Bībelē, turklāt katram vārdam jāsākas ar citu alfabēta burtu.

Spēle ar bumbu

Vienam dalībniekam bumba, ne pārāk cieta, kuru viņš met pārējiem, kuri skrien viņam apkārt. Tam, kuram bumba trāpījusi pa stilbu, nākamajam jāmet bumba.

Tekstveide

Ģimene kopā saliek kāda Bībeles panta burtus, izmantojot jebkādu materiālu (zariņus, akmentiņus, priežu čiekurus utt.).

Nepārtrauktais krikets

Vajadzīga nūja, ne pārāk cieta bumba un liela kartona kaste. Pirmais sitējs nostājas kastes priekšā, pārējiem jāķer bumba. Spēlētājs, kuram jāmet bumba, stāv apmēram 9 m attālumā un mēģina trāpīt pa kasti. Sitējam jācenšas atsist bumbu (bet ne aiz kastes). Sitējs izstājas, ja metējs trāpa pa kasti, ja bumbu noķer pēc sitiena ar nūju vai ja viņš izskrējis ārpus laukuma.

Iestādi augu!

Pavodot brīvdienu laukos vai pastaigājoties dabā, katrs mēģina atrast kādu nelielu augu, kas aug uz sienas vai koka stumbra. Pārņakuši mājās, iestāda augus kādā dārza stūrītī vai balkona kastē un atzīmē, kurš augu iestādījis.

Vēl viens variants – nopērk saulespuķu, kliņģerīšu vai samteņu sēklas un katrs rūpējas par savu puķi.

Aklā vīra pils

Nosēdina vienu dalībnieku un starp kājām ieliek kādu lietu. Viņam jātur acis ciet, kamēr pārējie ģimenes locekļi mēģina pielavīties, lai paņemtu šo lietu. Ja viņš „zagli” atpazīst (uzmin, kurš tas ir), dalībnieks izstājas no spēles.

Braucot ar mašīnu

Katrs ģimenes loceklis izvēlas, kādas krāsas automašīnas skaitīs. Viņš saņem 1 punktu par katru šīs krāsas auto, kuru kāds pamanījis. Uzvar tas, kurš pirmais iegūst 25 punktus.

Vēl var spēlēt iedomātu lietu minēšanu – kāds saka: „Es meklēju kaut ko, kas sākas ar burtu (nosauc alfabēta burtu)”. Pārējie mēģina uzminēt izvēlēto lietu.

Rounders – beisbolam līdzīga spēle

Paslēpes (ķerenes)

Pastaiga parkā vai laukos

Pikniks pie upes vai ezera

Zooloģiskā dārza vai lauku saimniecības apmeklējums

Telpās

Ko tu šodien darīji?

Ģimenes locekļi pēc kārtas nosauc kāda vārdu un pulksteņa laiku, piemēram, „Džeina – plkst. 10.00 no rīta.” Nosauktā persona sīki pastāsta, ko darīja šajā laikā. Iesaista visus.

Zeķu ielītes

Katrs dalībnieks uzvelk uz rokas zeķi. (Ja izmantojat vecas baltas zeķes, ar krāsainiem flomāsteriem var uzzīmēt sejiņas.) Ģimene iesaistās ikdienišķu notikumu attēlošanā, piemēram, iet uz slimnīcu vai veikalu, diena skolā vai pie jūras.

Grāmatu lasīšana

Lasīšana bērniem priekšā ir ļoti svarīga. Katru dienu izlasiet dažas lappuses! Piemērota lasāmviela:

- kristiešu autobiogrāfijas (dažas sarakstītas tieši bērniem),
- svētceļnieku stāsti ar bildēm,
- piedzīvojumu stāsti bērniem ar kristīgu saturu,
- raksti no kristīgiem žurnāliem.

Šarādes

Ģimene sadalās 2 komandās. Pirmā komanda ieiet otrā istabā, izvēlas kādu vārdu un norunā, kā to attēlos. Izvēlas salikteni un katru tā daļu attēlo cita persona. Vai arī visi kopā attēlo visu vārdu. Piemēram, **dārglietas** = dārgs, lietas; **bezgalīgs** = bez, gals; **autoosta** = auto, osta (darbības vārds). Komanda atgriežas un pasaka, no cik zīlēm veidots vārds. Tad to attēlo (pa zīlēm vai visu uzreiz), otra komanda mēģina vārdu uzminēt.

Profesijas

Kāds no ģimenes locekļiem attēlo profesiju, pārējiem tā jāuzmin.

Iedod mammai vai tētim vārdu

Bērni izdomā vārdu, kuru viņi pasaka katram no vecākiem. Mammai un tētim jāizstāsta stāsts, kurā būtu minēts šis vārds, – tās varētu būt bērnības atmiņas vai notikums pagātnē.

Piemēram, „šķūnis”, „kalns” vai „peldbaseins”.

Cepšana un vārīšana

Bērniem patīk piedalīties ēdiena gatavošanā, viņi var palīdzēt cept, piemēram, smalkmaizītes. Ja varat samierināties ar neērtībām virtuvē, dariet to kopā!

Kopīgs zīmējums

Katrs ģimenes loceklis uzvelk dažas kontūras uz baltas papīra lapas un padod nākamajam, kurš zīmējumu papildina, uzvelkot citas līnijas. Beigās, apskatot zīmējumu, var atrast visdažādākās figūras, kuras katrs uzvilcis.

Boulings

Mini-boulingu var izveidot no alvas zaldātiņiem, kuri būs ķegļu vietā, bet mazas stikla bumbiņas var ripināt to virzienā.

„Riekstu izruna”

Katrs ģimenes loceklis paņem mutē valriekstu un mēģina noskaitīt kādu skaitāmpantu. Lai padarītu uzdevumu grūtāku, vecākie dalībnieki var izmantot 2 vai pat 3 valriekstus.

Galda spēles

Ir jauki, ja ģimene var kopā spēlēt kādas spēles, piemēram, Cirku, UNO, Domino u.c. Izvēlas spēles, kurās nav jāizrāda savs pārkums, lai uzvarētu.

Laba atmiņa

Viens ģimenes loceklis sagatavo paplāti ar 20 dažādām lietām uz tās. Pārējiem tā 20–30 sekundes jāapskata un tad pēc atmiņas jācenšas izveidot šo lietu sarakstu.

Saknes

Ģimenes locekļi kopā zīmē ciltskoku, cik vien var atcerēties.

Olimpiskās spēles telpās

Organizē „Olimpiskās spēles telpās”, iekļaujot šādas sacensības:

- sprints: uzņem laiku, cik ātri katrs var apēst divus cepumus un iesvilpties;
- šķēpmešana: met salmiņu un izmēra attālumu;
- smaidiņš: izmēra katra smaidu, lai noteiktu visplatāko;
- diska mešana: met papīra šķīvi un izmēra attālumu;
- desmit jūdžu distance: uzņem laiku, cik ātri katrs var aizrāpot no virtuves līdz guļamistabai;
- augstlēcšana: pārveido par „zemlēcšanu” – divām grāmatu kaudzēm pāri pārliet nūju. Uzdevums – izlīst pa nūjas apakšu, nūju nenogāžot. Tad noņem dažas grāmatas, nolaižot nūju zemāk. Uzvar tas, kurš var precīzi paveikt uzdevumu, kad nūja nolaista viszemāk;
- „šaušana”: met balonu un izmēra attālumu.

Ja vēlas, katrās sacensībās var piešķirt punktus, uzvarētājs ir olimpiskais čempions.

Dalība bērnu aktivitātēs

Tā vietā, lai speciāli organizētu kādas nodarbības kopā ar jums, vienkārši izmanto iespējas pievienoties bērniem viņu ierastajās nodarbēs – kad viņi krāso, spēlējas ar automašīnām vai lellēm, taisa lidmašīnu modeļus vai būvē Lego utt.

Bībeles spēles

Pasaki vārdu, kas sākas ar pēdējo burtu

Pirmais dalībnieks pasaka kādu vārdu no Bībeles. Nākamajam jāpasaka vārds, kurš sākas ar iepriekšējā vārda pēdējo burtu. Piemēram, ja pirmais saka „Estere”, nākamais varētu teikt „eņģelis”, tad seko „Samarija” utt. Visi pēc kārtas gudro vārdus vairākas reizes.

Attēlo Bībeles stāstu vai kādu rakstu vietu

Katrs ģimenes loceklis pārējiem attēlo kādu Bībeles varoni (piemēram, Cakariju), kādu Bībeles pantu vai rakstu vietu (piemēram, 23. psalmu).

Kas to teica?

Katrs ģimenes loceklis izvēlas Bībeles pantu, un pārējiem jāuzmin, kurš to teicis Bībelē.

Zīmēšanas sacensības

Katrs ģimenes loceklis uzzīmē savu iemīļoto Bībeles stāstu vai attēlo kādu rakstu vietu. Izvēlas oriģinālāko zīmējumu.

Atmini vārdu

Ģimene sadalās 2 komandās. Katrai komandai izdala šifrētu vārdu sarakstu:

- listemē – 1. Samuēla 17:6
- rāgatam – 2. Mozus 24:7
- ecevs – Mateja 5:15
- ugaļi – 1. Mozus 1:11
- gidei – Soģu 16:12
- zorgs – Lūkas 9:17
- püksre – Marka 6:9
- adboļ – 1. Laiku 28:17
- sīvola – Jesajas 17:6
- tlinks – Mateja 16:18

Uzdevums atminēt vārdus, kuri apzīmē konkrētās rakstu vietās minētās lietas.

(Atbildes: mētelis, grāmata, svece, augļi, diegi, grozs, kurpes, bļoda, olīvas, klints)

Pieraksti trūkstošos vārdus

Kāds lasa priekšā pazīstamu rakstu vietu no Bībeles, laiku pa laikam izlaižot kādu vārdu. Pārējie mēģina pierakstīt visus trūkstošos vārdus, tad salīdzina. Viens variants varētu būt Jēzus Kalna sprediķis.

Rīta sprediķis

Svētdienā, kad paēstas pusdienas, ģimenes locekļi varētu pārrunāt, ko mācījās no rīta sprediķa baznīcā. Var izmantot jautājumus vai kādu aktivitāti. Daži piemēri:

Attēlo sprediķi ar zīmējumu vai attēlu.

Kāda bija sprediķa galvenā doma?

Kura sprediķa daļa tev patika vislabāk?

Pabeidz teikumu: „Sprediķis lika man...” (justies/padomāt par)

Ko tu nesaprati?

Kā mums vajadzētu reaģēt/ Ko mums vajadzētu darīt?

Amati Bībelē

Katrs ģimenes loceklis iedomājas kādu Bībeles varoni un attēlo viņa amatu, piemēram:

- Jāzeps – galdnieks
- Lūkas – ārsts
- Matejs – muitnieks
- Amoss – gans
- Pāvils – taisīja teltis
- Kains – fermeris

Pārējo uzdevums uzminēt, *kurš* Bībeles varonis tiek attēlots un *ko viņš dara*.

Kas es esmu?

Katram ģimenes loceklim sagatavo kartīti, uz kuras uzraksta Bībeles varoņa vārdu – Dāvids, Jānis, Rute, Estere u.c. To piestiprina pie muguras, pašam uzrakstu nerādot. Pēc kārtas katrs mēģina noskaidrot, kas viņš ir, uzdodot dažādus jautājumus pārējiem ģimenes locekļiem.

Slavēsim Dievu!

Vai nu katrs atsevišķi, vai visi kopā izveido sarakstu, par ko varētu slavēt Dievu. Izmanto alfabēta burtus un noskaidro, cik no tiem var izmantot. Piemēram:

A – atbildēta lūgšana

B – beznosacījuma mīlestība

C – cerība

D – dienasgaisma utt.

Pēcvārds

Ja šī grāmata ir jums palīdzējusi mācīt saviem bērniem par Dievu, lūdziet, lai Dievs parāda, ko jūs varētu darīt savas apkārtnes bērnu labā. It īpaši, ja viņu vecāki nav kristieši. Liela daļa bērnu nekad nav dzirdējuši Labo vēsti. Vecāki nevar viņiem to mācīt, jo paši nepazīst Glābēju. Šie bērni neapmeklē baznīcu vai svētdienskolu, kur uzticīgi tiek mācīta Bībele.

Kurš iepazīstinās šos bērnus ar dzīvo Vārdu? Mūsu mājām kaut kādā mērā vajadzētu būt kā „misijas stacijām”, paplašinot vietējās baznīcas darbību un palīdzot apmierināt apkārtējo garīgās vajadzības. Lūdziet Dievu par iespēju atvērt savas mājas **Labās vēsts pulciņam**, kurā bērni varētu satikties katru nedēļu vai katru mēnesi. Pulciņā tiek piedāvātas daudzveidīgas aktivitātes. Bērni kopā dzied, piedalās atkārtotības spēlēs, klausās patiesus stāstus par misionāru kalpošanu, mācās Bībeles pantus. Bībeles stundas tiek mācītas interesantā un radošā veidā.

Ja jūs ieinteresējusi kalpošana bērniem – Labās vēsts pulciņā vai arī, piedāvājot bērnu aktivitātēm savas mājas, lūdzu, sazinieties ar tuvāko CEF (Latvijā – Bērnu kristīgās izglītības apvienības) darbinieku! Lai Dievs jūs bagātīgi svētī, kad dalāties ar saviem bērniem un viņu draugiem Labajā vēstī par mūsu Glābēju. Jēzus sacīja: „*Kas uzņem tādu bērnu Manā Vārdā, tas uzņem Mani*” (Mateja 18:5).

Noderīgi materiāli

pieejami <https://www.teachkids.eu/>

A Manual on the Evangelism of Children

Pirmie soļi

U-can Lead Children to Christ

U-can Help Christian Children to Grow

Mazi bērni var iepazīt Dievu caur Glābēju

Kas jāzina katram bērnam

Mūsu varenais Dievs

Pareizi un nepareizi

Uzveicot ienaidnieku

Citi materiāli:

Marian M. Schoolland. Leading Little Ones to God (Banner of Truth)

Kenneth N. Taylor. The Bible in Pictures for Little Eyes (Moody Press)

Prof. E. H. Andrews. From Nothing to Nature (Evangelical Press)